

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 402

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

31 octombrie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 402/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 402/02 Cauza C-113/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 septembrie 2016 – Republica Federală Germania/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Alegerea temeiului juridic — Articolul 43 alineatul (2) TFUE sau articolul 43 alineatul (3) TFUE — Organizarea comună a piețelor produselor agricole — Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 — Articolul 7 — Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 — Articolul 2 — Măsuri privind stabilirea prețurilor — Praguri de referință — Prețuri de intervenție] 2

2016/C 402/03 Cauza C-409/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőrsi Főigazgatósága (Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificarea mărfurilor — Interpretarea unei subpoziții din Nomenclatura combinată — Directiva 2008/118/CE — Import de produse accizabile — Procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv — Consecințele unei declarații vamale în care se indică o subpoziție incorectă din Nomenclatura combinată — Nereguli în cursul deplasării unor produse accizabile) 3

RO

2016/C 402/04	Cauza C-549/14: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Højesteret – Danemarca) – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Articolul 2 — Principiul egalității de tratament — Obligația de transparență — Contract privind livrarea unui sistem de comunicații complex — Dificultăți de executare — Dezacord al părților cu privire la răspunderi — Tranzacție — Reducerea întinderii contractului — Transformarea unei închirieri de bunuri într-o vânzare — Modificare substanțială a unui contract — Justificare prin oportunitatea obiectivă de a găsi o soluție amiabilă)	4
2016/C 402/05	Cauza C-584/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 septembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/12/CE — Directiva 91/689/CEE — Directiva 1999/31/CE — Gestionarea deșeurilor — Hotărâre a Curții de constatare a unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu — Sumă forfetară]	4
2016/C 402/06	Cauza C-101/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 septembrie 2016 – Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA/Comisia Europeană [Recurs — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 — Piața europeană a sticlei auto — Acorduri de împărțire a piețelor și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Punctul 13 — Valoarea vânzărilor — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf — Plafonul legal al amenzii — Rata de schimb pentru calculul plafonului amenzii — Cuantumul amenzii — Competență de fond — Întreprinderi monoprodus — Proporționalitate — Egalitate de tratament] . .	5
2016/C 402/07	Cauza C-121/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, fostă GDF Suez (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Directiva 2009/73/CE — Energie — Sectorul gazelor naturale — Stabilirea prețurilor de furnizare a gazelor naturale clienților finali — Tarife reglementate — Obstacol — Compatibilitate — Criterii de apreciere — Obiective privind siguranța aprovizionării și coeziunea teritorială)	6
2016/C 402/08	Cauza C-160/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – GS Media BV/Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker [Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societate informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Internet — Hiperlinkuri care dau acces la opere protejate, devenite accesibile pe un alt site internet fără autorizația titularului — Opere nepublicate încă de titular — Postarea unor astfel de linkuri în scopuri lucrative]	7
2016/C 402/09	Cauza C-180/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Nacka tingsrätt – Mark – och miljödömsstolen – Suedia) – Borealis AB și alții/Naturvårdsverket (Trimitere preliminară — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Metodă de alocare a cotelor cu titlu gratuit — Calcul al factorului de corecție transsectorial uniform — Decizia 2013/448/UE — Articolul 4 — Anexa II — Validitate — Stabilirea produsului de referință pentru metalul lichid — Decizia 2011/278/UE — Anexa I — Validitate — Articolul 3 litera (c) — Articolul 7 — Articolul 10 alineatele (1)-(3) și (8) — Anexa IV — Alocarea cu titlu gratuit a cotelor pentru consumul și pentru exportul de căldură — Căldură măsurabilă exportată către gospodării private — Interzicerea dublei contabilizări a emisiilor și a alocării duble a cotelor)	7

2016/C 402/10	Cauza C-182/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – procedură privind extrădarea lui Aleksei Petruhhin (Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Extrădare către un stat terț a unui resortisant al unui stat membru care și-a exercitat dreptul la liberă circulație — Domeniul de aplicare al dreptului Uniunii — Protecția resortisanților unui stat membru împotriva extrădării — Lipsa protecției resortisanților celorlalte state membre — Restricție privind libera circulație — Justificare întemeiată pe prevenirea impunității — Proportionalitate — Verificarea garanțiilor prevăzute la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)	9
2016/C 402/11	Cauza C-225/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Reggio Calabria – Italia) – Procedură penală împotriva lui Domenico Politanò (Trimitere preliminară — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Jocuri de noroc — Restricții — Motive imperative de interes general — Proportionalitate — Achiziții publice — Condiții de participare la o procedură de cerere de ofertă și evaluarea capacității economice și financiare — Excluderea ofertantului pentru neprezentarea de documente doveditoare ale capacității sale economice și financiare, eliberate de două instituții bancare distincte — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 — Aplicabilitate)	9
2016/C 402/12	Cauza C-310/15: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, succesoare în drepturi a Sony France SA (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Practici comerciale neloiale — Directiva 2005/29/CE — Articolele 5 și 7 — Ofertă comună — Vânzare a unui computer echipat cu programe informatice preinstalate — Informație semnificativă referitoare la preț — Omisiune înșelătoare — Imposibilitatea consumatorului de a obține același model de computer neechipat cu programe informatice)	10
2016/C 402/13	Cauza C-459/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2016 – Iranian Offshore Engineering & Construction Co./Consiliul Uniunii Europene (Recurs — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Sprijin logistic pentru guvernul iranian — Includerea numelui recurentei)	11
2016/C 402/14	Cauza C-461/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – E.ON Kraftwerke GmbH/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară — Mediu — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Alocare armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii — Decizia 2011/278/UE — Modificarea alocării — Articolul 24 alineatul (1) — Obligația de informare care revine operatorului instalației — Întindere]	11
2016/C 402/15	Cauza C-294/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polonia) – JZ/Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 26 alineatul (1) — Mandat european de arestare — Efectele predării — Computarea detenției executate în statul membru de executare — Noțiunea „detenție” — Măsuri de restrângere a libertății altele decât detenția — Arest la domiciliu însoțit de purtarea unei brățări electronice — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 6 și 49]	12
2016/C 402/16	Cauza C-328/16: Acțiune introdusă la 10 iunie 2016 – Comisia Europeană/Grecia	13
2016/C 402/17	Cauza C-376/16 P: Recurs introdus la 7 iulie 2016 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2016 în cauza T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	14

2016/C 402/18	Cauza C-393/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 iulie 2016 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd	16
2016/C 402/19	Cauza C-425/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 1 august 2016 – Hansruedi Raimund/Michaela Aigner	17
2016/C 402/20	Cauza C-431/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 2 august 2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marques	17
2016/C 402/21	Cauza C-462/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 august 2016 – Finanzamt Bingen-Alzey/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG	19
2016/C 402/22	Cauza C-464/16: Recurs introdus la 18 august 2016 de Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 iulie 2016 în cauza T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE)/Comisia Europeană	20
2016/C 402/23	Cauza C-465/16 P: Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels Association/Consiliul Uniunii Europene	21
2016/C 402/24	Cauza C-466/16 P: Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-277/13, Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii Europene	22

Tribunalul

2016/C 402/25	Cauza T-220/13: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia [„Ajutoare de stat — Impozit municipal pe bunuri imobile — Scutire acordată entităților necomerciale care desfășoară activități specifice — Codul privind impozitul pe venit — Scutire de impozitul municipal unic — Decizie prin care în parte se constată inexistența unui ajutor de stat și în parte se declară ajutorul incompatibil cu piața internă — Acțiune în anulare — Act normativ care nu presupune măsuri de executare — Afectare directă — Admisibilitate — Imposibilitate absolută de recuperare — Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Obligația de motivare”]	25
2016/C 402/26	Cauza T-392/13: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – La Ferla/Comisia și ECHA („REACH — Redevență datorată pentru înregistrarea unei substanțe — Reducere acordată microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii — Eroare în declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii — Recomandarea 2003/361/CE — Decizie care impune o taxă administrativă — Cerere de informații — Competența ECHA — Proportionalitate”)	25
2016/C 402/27	Cauza T-472/13: Hotărârea Tribunalului din 8 septembrie 2016 – Lundbeck/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața medicamentelor antidepressive care conțin ingredientul farmaceutic activ citalopram — Noțiunea de restrângere a concurenței prin obiect — Concurență potențială — Medicamente generice — Bariere la intrarea pe piață, rezultate din existența unor brevete — Acorduri încheiate între titularul de brevete și întreprinderile de medicamente generice — Articolul 101 alineatele (1) și (3) TFUE — Erori de drept și de apreciere — Motivate — Dreptul la apărare — Securitate juridică — Amenzi”)	26
2016/C 402/28	Cauza T-620/13: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Marchi Industriale/ECHA („REACH — Redevență datorată pentru înregistrarea unei substanțe — Reducere acordată microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii — Eroare în declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii — Recomandarea 2003/361/CE — Decizie care impune o taxă administrativă — Stabilirea dimensiunii întreprinderii — Competența ECHA — Obligația de motivare”)	27

2016/C 402/29	Cauza T-695/13: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2016 – ENAC/INEA („Sprijin financiar — Proiecte de interes comun în domeniul rețelelor transeuropene de transport și de energie — Realizarea unui studiu pentru dezvoltarea intermodală a aeroportului Bergamo-Orio al Serio — Determinarea cuantumului final al sprijinului financiar — Costuri neeligibile — Eroare de drept — Obligație de motivare”)	27
2016/C 402/30	Cauza T-80/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – PT Musim Mas/Consiliul [„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Indonezia — Percepere definitivă a taxei antidumping provizorii — Taxă antidumping definitivă — Dreptul la apărare — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]	28
2016/C 402/31	Cauza T-111/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Unitec Bio/Consiliul („Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”)	29
2016/C 402/32	Cauzele conexate T-112/14- T-116/14 și T-119/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul [„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Asociație profesională — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]	30
2016/C 402/33	Cauza T-117/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Cargill/Consiliul [„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]	31
2016/C 402/34	Cauza T-118/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – LDC Argentina/Consiliul [„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]	31
2016/C 402/35	Cauza T-120/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – PT Ciliandra Perkasa/Consiliul [„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Indonezia — Taxă antidumping definitivă — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]	32
2016/C 402/36	Cauza T-139/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia/Consiliul [„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Indonezia — Taxă antidumping definitivă — Articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]	33
2016/C 402/37	Cauza T-340/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Klyuyev/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Temei legal — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Nerespectarea criteriilor de includere în listă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate — Dreptul la reputație”)	34
2016/C 402/38	Cauza T-346/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Yanukovych/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Temei legal — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Abuz de putere — Nerespectarea criteriilor de includere în listă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate”)	35

2016/C 402/39	Cauza T-348/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Yanukovych/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Obligația de motivare — Temei legal — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Abuz de putere — Nerespectarea criteriilor de includere în listă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate”)	36
2016/C 402/40	Cauza T-386/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – FIH Holding și FIH Erhvervsbank/Comisia („Ajutoare de stat — Sectorul bancar — Ajutor acordat băncii daneze FIH sub forma unui transfer al activelor sale depreciate către o filială nouă și achiziționarea ulterioară a acestora de către organismul danez însărcinat cu garantarea stabilității financiare — Ajutoare de stat în favoarea băncilor în perioada de criză — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Noțiunea de ajutor — Criteriul investitorului privat — Criteriul creditorului privat — Calculul cuantumului ajutorului — Obligația de motivare”)	37
2016/C 402/41	Cauza T-481/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/EIT („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Furnizare de servicii de dezvoltare a unei platforme de gestionare a informațiilor și a cunoștințelor — Servicii de dezvoltare de software și de menținere a disponibilității și a eficienței serviciilor informatice — Refuz de clasare pe prima poziție a ofertei unui ofertant — Criterii de selecție — Criterii de atribuire — Obligația de motivare — Erori vădite de apreciere — Acces la documente — Răspundere extracontractuală”)	37
2016/C 402/42	Cauza T-698/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia [„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Servicii externe referitoare la dezvoltarea, la studiul și la suportul unor sisteme de informare (ESP DESIS III) — Clasarea unui ofertant în procedura în cascadă — Obligație de motivare — Oferte anormal de mici — Principiul liberei concurențe — Răspundere extracontractuală”]	38
2016/C 402/43	Cauza T-710/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Herbert Smith Freehills/Consiliul [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la discuțiile prealabile adoptării Directivei privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția consultanței juridice — Dreptul la apărare — Interes public superior”]	39
2016/C 402/44	Cauza T-800/14: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Philip Morris/Comisia [„Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente elaborate în cadrul lucrărilor pregătitoare care au condus la adoptarea directivei privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Dreptul la apărare — Interes public superior”]	39
2016/C 402/45	Cauza T-51/15: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – PAN Europe/Comisia [„Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Documente referitoare la perturbatorii endocrini — Refuz parțial al accesului — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001”]	40
2016/C 402/46	Cauza T-91/15: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – AEDEC/Comisia („Cercetare și dezvoltare tehnologică — Programul-cadru pentru cercetare și inovare «Orizont 2020» — Cereri de propuneri pentru programele de lucru 2014-2015 — Decizie a Comisiei prin care se declară neeligibilă propunerea prezentată de reclamantă — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Proportionalitate — Transparență — Eroare vădită de apreciere”)	41

2016/C 402/47	Cauza T-359/15: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Arrom Conseil/EUIPO – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Roméo has a Gun by Romano Ricci — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare NINA RICCI și RICCI — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare — Atingere adusă renumelui — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]	41
2016/C 402/48	Cauza T-485/15: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – Alsharghawi/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsură restrictive adoptate având în vedere situația din Libia — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor care fac obiectul restricțiilor privind intrarea și tranzitul pe teritoriul Uniunii Europene — Funcția de fost șef de cabinet al lui Muammar Qadhafi — Alegerea temeiului juridic — Obligație de motivare — Dreptul la apărare — Prezumția de nevinovăție — Proportionalitate — Libertate de deplasare — Drept de proprietate — Obligația de a justifica temeinicia măsurii”)	42
2016/C 402/49	Cauza T-565/15: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN’S KINDERWELT) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MERLIN’S KINDERWELT — Marcă națională verbală anterioară KINDER — Motiv relativ de refuz — Lipsă de similitudine între semne — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	42
2016/C 402/50	Cauza T-566/15: Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN’S KINDERWELT) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MERLIN’S KINDERWELT — Marcă națională verbală anterioară KINDER — Motiv relativ de refuz — Lipsa unei similitudini între semne — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	43
2016/C 402/51	Cauza T-633/15: Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – JT International/EUIPO – Habanos (PUSH) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene PUSH — Marca Benelux și mărcile naționale verbale și figurative anterioare PUNCH — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	44
2016/C 402/52	Cauza T-384/15: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2016 – EDF Luminus/Parlamentul European [„Clauză compromisorie — Contract de furnizare a energiei electrice CNT(2009) nr. 137 — Plata de către Parlament a contribuției regionale plătite de reclamantă Regiunii Bruxelles-Capitală și calculată pe baza puterii puse la dispoziția Parlamentului — Lipsa unei obligații contractuale — Lipsa unei obligații rezultate din dispozițiile dreptului național aplicabil”]	44
2016/C 402/53	Cauza T-511/15: Ordonanța Tribunalului din 30 august 2016 – Fontem Holdings 4/EUIPO (BLU ECIGS) („Marca Uniunii Europene — Retragera cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”) . . .	45
2016/C 402/54	Cauza T-544/15: Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2016 – Terna/Comisia („Acțiune în anulare — Proiecte de interes comun ale Uniunii — Contribuție financiară a Uniunii în două proiecte în domeniul rețelelor energetice transeuropene — Reducerea contribuției financiare acordate inițial în urma unui audit — Act pregătitor — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)	46
2016/C 402/55	Cauza T-584/15: Ordonanța Tribunalului din 14 septembrie 2016 – POA/Comisia [„Acțiune în anulare — Cerere de înregistrare a unei denumiri de origine protejată («Halloumi» sau «Hellim») — Decizie de publicare în Jurnalul Oficial, seria C, a unei cereri de înregistrare a unei denumiri de origine protejate în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 — Act pregătitor — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”]	46

2016/C 402/56	Cauza T-366/16: Acțiune introdusă la 12 iulie 2016 – Gaki/Europol	47
2016/C 402/57	Cauza T-476/16: Acțiune introdusă la 25 august 2016 – Adama Agriculture și Adama France/Comisia	48
2016/C 402/58	Cauza T-477/16: Acțiune introdusă la 26 august 2016 – Epsilon International/Comisia	49
2016/C 402/59	Cauza T-480/16: Acțiune introdusă la 30 august 2016 – Lidl Stiftung/EUIPO – Amedei (For you)	50
2016/C 402/60	Cauza T-620/16: Acțiune introdusă la 30 august 2016 – The Logistical Approach/EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic)	51
2016/C 402/61	Cauza T-625/16: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2016 – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA	51
2016/C 402/62	Cauza T-629/16: Acțiune introdusă la 1 septembrie 2016 – Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (dispozitiv format din două benzi paralele aplicate pe încălțăminte)	53
2016/C 402/63	Cauza T-630/16: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2016 – Dehtochema Bitumat/Agenția Europeană pentru Produse Chimice	53
2016/C 402/64	Cauza T-644/16: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2016 – ClientEarth/Comisia	54
2016/C 402/65	Cauza T-645/16: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB	55
2016/C 402/66	Cauza T-648/16: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet)	56
2016/C 402/67	Cauza T-649/16: Acțiune introdusă la 12 septembrie 2016 – Bernaldo de Quirós/Comisia	57
2016/C 402/68	Cauza T-650/16: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2016 – LG Electronics/EUIPO (QD)	58
2016/C 402/69	Cauza T-656/16: Acțiune introdusă la 12 septembrie 2016 – PM/ECHA	58
2016/C 402/70	Cauza T-659/16: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – LG Electronics/EUIPO (Second Display)	59
2016/C 402/71	Cauza T-661/16: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2016 – Credito Fondiario/SRB	59
2016/C 402/72	Cauza T-665/16: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)	61

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 402/01)

Ultima publicație

JO C 392, 24.10.2016

Publicații anterioare

JO C 383, 17.10.2016

JO C 371, 10.10.2016

JO C 364, 3.10.2016

JO C 350, 26.9.2016

JO C 343, 19.9.2016

JO C 335, 12.9.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 septembrie 2016 – Republica Federală Germania/
Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-113/14) ⁽¹⁾

**[Acțiune în anulare — Alegerea temeiului juridic — Articolul 43 alineatul (2) TFUE sau articolul 43
alineatul (3) TFUE — Organizarea comună a piețelor produselor agricole — Regulamentul (UE) nr. 1308/
2013 — Articolul 7 — Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 — Articolul 2 — Măsuri privind stabilirea
prețurilor — Praguri de referință — Prețuri de intervenție]**

(2016/C 402/02)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, A. Lippstreu și A. Wiedmann, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: M. Holt, C. Brodie și J. Kraehling, agenți, asistați de A. Bates, barrister) și Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vlácil și D. Hadroušek, agenți)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: L.G. Knudsen și R. Kaškina, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Maganza, J.-P. Hix și S. Barbagallo, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtelor: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și G. von Rintelen, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului.
- 2) Anulează articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 al Consiliului din 16 decembrie 2013 privind măsuri pentru stabilirea anumitor ajutoare și restituții în legătură cu organizarea comună a piețelor produselor agricole.
- 3) Efectele articolului 7 din Regulamentul nr. 1308/2013 și ale articolului 2 din Regulamentul nr. 1370/2013 sunt menținute până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil, care nu poate depăși cinci luni începând de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei noi reglementări adoptate pe temeiul juridic adecvat, și anume articolul 43 alineatul (3) TFUE.
- 4) Obligă Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 5) Republica Cehă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 28.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Cauza C-409/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificarea mărfurilor — Interpretarea unei subpoziții din Nomenclatura combinată — Directiva 2008/118/CE — Import de produse accizabile — Procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv — Consecințele unei declarații vamale în care se indică o subpoziție încorectă din Nomenclatura combinată — Nereguli în cursul deplasării unor produse accizabile)

(2016/C 402/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010, trebuie interpretat în sensul că nu se încadrează la poziția 2401 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 861/2010, o marfă cum este cea în discuție în litigiul principal, care constă în tutun pentru fumat, în pofida prezenței unor deșeuri de tutun, întrucât acestea din urmă nu se opun acestei destinații a produsului în cauză. O astfel de marfă se poate încadra însă la poziția 2403 din această nomenclatură, mai precis la subpoziția 2403 10 90 din nomenclatura menționată, atunci când este ambalată în vrac, compactată și în cutii de carton căptușite cu plastic, cu o greutate netă de 30 de kilograme.
- 2) Noțiunea „procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv”, prevăzută la articolul 4 punctul 6 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, trebuie interpretată în sensul că aplicarea în privința unei anumite mărfi a procedurii vamale suspensive sau a regimului vamal suspensiv nu poate fi repusă în discuție în cazul în care capitolul din Tariful vamal comun în care se încadrează această marfă este menționat corect în documentele de însoțire a acesteia, dar subpoziția corespunzătoare este indicată încorect. Într-un astfel de caz, articolul 2 litera (b) și articolul 4 punctul 8 din Directiva 2008/118 trebuie interpretate în sensul că nu a existat un import al mărfii respective și că aceasta nu este supusă accizelor.
- 3) Într-o situație cum este cea în discuție în litigiul principal, noțiunea „neregulă”, în sensul articolului 38 din Directiva 2008/118, trebuie interpretată în sensul că în sfera sa nu intră o marfă plasată sub o procedură vamală suspensivă sau sub un regim vamal suspensiv însoțită de un document în care se menționează o clasificare tarifară încorectă.

⁽¹⁾ JO C 439, 8.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Højesteret – Danemarca) – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Cauza C-549/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Articolul 2 — Principiul egalității de tratament — Obligația de transparență — Contract privind livrarea unui sistem de comunicații complex — Dificultăți de executare — Dezacord al părților cu privire la răspunderi — Tranzacție — Reducerea întinderii contractului — Transformarea unei închirieri de bunuri într-o vânzare — Modificare substanțială a unui contract — Justificare prin oportunitatea obiectivă de a găsi o soluție amiabilă)

(2016/C 402/04)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finn Frogne A/S

Pârât: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Dispozitivul

Articolul 2 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că, după atribuirea unui contract de achiziții publice, acestuia nu îi poate fi adusă o modificare substanțială fără inițierea unei noi proceduri de atribuire a contractului, nici chiar atunci când această modificare constituie, în mod obiectiv, o modalitate de soluționare tranzacțională, implicând renunțări reciproce ale celor două părți, în vederea stingerii unui litigiu al cărui rezultat este incert, născut din dificultățile pe care le întâmpină executarea acestui contract. Situația ar fi diferită numai dacă documentele contractului menționat ar prevedea posibilitatea de a adapta anumite condiții, chiar importante, ale acestuia după atribuirea sa și ar stabili modalitățile de aplicare a acestei posibilități.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 septembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-584/14) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/12/CE — Directiva 91/689/CEE — Directiva 1999/31/CE — Gestionarea deșeurilor — Hotărâre a Curții de constatare a unei neîndepliniri a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu — Sumă forfetară]

(2016/C 402/05)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia, E. Sanfrutos Cano și D. Loma-Osorio Lerena, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pe care le presupune executarea Hotărârii din 10 septembrie 2009, Comisia/Grecia (C-286/08, nepublicată, EU:C:2009:543), Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.

- 2) Obligă Republica Elenă la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 30 000 de euro pe zi de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii din 10 septembrie 2009, Comisia/Grecia (C-286/08, nepublicată, EU:C:2009:543), începând de la data pronunțării prezentei hotărâri și până la executarea completă a Hotărârii din 10 septembrie 2009, Comisia/Grecia (C-286/08, nepublicată, EU:C:2009:543). Acest cuantum este divizat în trei părți, care corespund celor trei motive invocate de Comisia Europeană și echivalează, pentru primul motiv, cu 10 % din cuantumul total al penalității cu titlu cominatoriu, și anume 3 000 de euro, pentru al doilea motiv, cu 45 % din acest cuantum, și anume 13 500 de euro, la fel ca și pentru al treilea motiv, care va face obiectul, în ceea ce privește buna gestionare a deșeurilor așa-zise „istorice”, al unei reduceri semestriale la prorata volumului acestor deșeuri a căror gestionare a devenit adecvată, reducere plafonată la 50 % din valoarea penalității cu titlu cominatoriu care corespunde acestui motiv, și anume 6 750 de euro.
- 3) Obligă Republica Elenă la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei sume forfetare de 10 milioane de euro.
- 4) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 81, 9.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 septembrie 2016 – Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-101/15 P) (¹)

[Recurs — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 — Piața europeană a sticlei auto — Acorduri de împărțire a piețelor și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Punctul 13 — Valoarea vânzărilor — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf — Plafonul legal al amenzii — Rata de schimb pentru calculul plafonului amenzii — Cuantumul amenzii — Competență de fond — Întreprinderi monoprodus — Proporționalitate — Egalitate de tratament]

(2016/C 402/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (reprezențanți: S. Wisking și K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitori și C. Puech Baron, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Biolan, M. Kellerbauer și H. Leupold, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH și Pilkington Italia SpA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 81, 9.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/ Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, fostă GDF Suez

(Cauza C-121/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Directiva 2009/73/CE — Energie — Sectorul gazelor naturale — Stabilirea prețurilor de furnizare a gazelor naturale clienților finali — Tarife reglementate — Obstacol — Compatibilitate — Criterii de apreciere — Obiective privind siguranța aprovizionării și coeziunea teritorială)

(2016/C 402/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, fostă GDF Suez

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE trebuie să fie interpretat în sensul că intervenția unui stat membru care constă în a impune anumitor furnizori, printre care furnizorul istoric, să propună consumatorului final furnizarea de gaze naturale la tarife reglementate constituie, prin însăși natura sa, un obstacol în calea realizării unei piețe de gaze naturale concurențiale prevăzute de această dispoziție, iar acest obstacol subzistă chiar și atunci când intervenția amintită nu se opune propunerii unor oferte concurente, la prețuri inferioare acestor tarife, de către toți furnizorii de pe piață.
- 2) Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/73, citit în lumina articolelor 14 și 106 TFUE, precum și a Protocolul (nr. 26) privind serviciile de interes general, anexat la Tratatul UE în versiunea rezultată din Tratatul de la Lisabona, și la Tratatul FUE, trebuie să fie interpretat în sensul că permite statelor membre să aprecieze dacă, în interesul economic general, este necesar să impună întreprinderilor din sectorul gazelor naturale obligații de serviciu public legate de prețul de furnizare a gazelor naturale, pentru a asigura, printre altele, siguranța aprovizionării și coeziunea teritorială, sub rezerva, pe de o parte, a îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din această directivă și în mod special a caracterului nediscriminatoriu al unor astfel de obligații și, pe de altă parte, a respectării principiului proporționalității prin impunerea acestor obligații.

Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/73 trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei metode de stabilire a prețului întemeiate pe luarea în considerare a costurilor cu condiția ca aplicarea unei astfel de metode să nu aibă drept consecință faptul că intervenția statului depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de interes economic general pe care le urmărește.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – GS Media BV/Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

(Cauza C-160/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societate informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Internet — Hiperlinkuri care dau acces la opere protejate, devenite accesibile pe un alt site internet fără autorizația titularului — Opere nepublicate încă de titular — Postarea unor astfel de linkuri în scopuri lucrative]

(2016/C 402/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: GS Media BV

Intimate: Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă postarea pe un site internet a unor hiperlinkuri către opere protejate, disponibile în mod liber pe un alt site internet fără autorizația titularului dreptului de autor, constituie o „comunicare publică” în sensul acestei dispoziții, trebuie să se determine dacă aceste linkuri sunt furnizate fără scop lucrativ de o persoană care nu cunoștea sau nu putea să cunoască în mod rezonabil caracterul nelegal al publicării acestor opere pe acest alt site internet sau dacă, dimpotrivă, respectivele linkuri sunt furnizate în scop lucrativ, ipoteză în care această cunoaștere trebuie să fie prezumată.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Nacka tingsrätt – Mark – och miljödomstolen – Suedia) – Borealis AB și alții/Naturvårdsverket

(Cauza C-180/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Metodă de alocare a cotelor cu titlu gratuit — Calcul al factorului de corecție transsectorial uniform — Decizia 2013/448/UE — Articolul 4 — Anexa II — Validitate — Stabilirea produsului de referință pentru metalul lichid — Decizia 2011/278/UE — Anexa I — Validitate — Articolul 3 litera (c) — Articolul 7 — Articolul 10 alineatele (1)-(3) și (8) — Anexa IV — Alocarea cu titlu gratuit a cotelor pentru consumul și pentru exportul de căldură — Căldură măsurabilă exportată către gospodării private — Interzicerea dublei contabilizări a emisiilor și a alocării duble a cotelor)

(2016/C 402/09)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Nacka tingsrätt – Mark – och miljödomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamante: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Pârâtă: Naturvårdsverket

Dispozitivul

- 1) Examinarea primei, a celei de a doua și a celei de a treisprezecea întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 15 alineatul (3) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.
- 2) Examinarea celei de a cincea întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea anexei I la Decizia 2011/278.
- 3) Articolul 4 din Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și anexa II la aceasta sunt nevalide.
- 4) Efectele declarării nevalidității articolului 4 din Decizia 2013/448 și a anexei II la aceasta sunt limitate în timp astfel încât, pe de o parte, această declarație să nu producă efecte decât la expirarea unei perioade de zece luni începând de la data pronunțării Hotărârii din 28 aprilie 2016, Borealis Polyolefine și alții (C 191/14, C 192/14, C 295/14, C 389/14 și C 391/14-C 393/14, EU: C:2016:311), pentru a permite Comisiei Europene să procedeze la adoptarea măsurilor necesare, și, pe de altă parte, măsurile adoptate până la această expirare în temeiul dispozițiilor declarate nevalide să nu poată fi repuse în discuție.
- 5) Articolul 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, și articolul 10 alineatele (1)-(3) și (8) din Decizia 2011/278 trebuie interpretate în sensul că, pentru a evita o alocare dublă, permit să nu se aloce cote de emisii de gaze cu efect de seră unei subinstalații a căldurii de referință în cazul în care aceasta exportă către gospodării private căldură pe care a recuperat o de la o subinstalație a combustibilului de referință.
- 6) Articolul 10 alineatul (8) din Decizia 2011/278 trebuie interpretat în sensul că se opune alocării de cote de emisii de gaze cu efect de seră gratuite unui operator pentru consumul într-o subinstalație a căldurii de referință de căldură contabilizată în cadrul unei subinstalații a combustibilului de referință.
- 7) Articolul 7 din Decizia 2011/278 și anexa IV la aceasta trebuie interpretate în sensul că, pentru a evita o dublă contabilizare, permit unui stat membru să nu țină seama, cu ocazia colectării datelor menționate de aceste dispoziții, de toate emisiile aferente producției de căldură exportată de o subinstalație a căldurii de referință către gospodării private.
- 8) Articolul 10a alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/87, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29, precum și articolul 10 alineatul (3) din Decizia 2011/278 trebuie interpretate în sensul că permit să nu se aloce cu titlu gratuit cote de emisii de gaze cu efect de seră suplimentare pentru emisiile aferente producerii de căldură măsurabilă prin arderea gazelor reziduale care au fost generate de o instalație a metalului lichid de referință, în măsura în care cantitatea de cote de emisii de gaze cu efect de seră determinată pe baza căldurii de referință este inferioară valorii mediane a emisiilor istorice aferente producției acestei călduri.
- 9) Articolul 7 din Decizia 2011/278 și anexa IV la aceasta trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să ajusteze, cu ocazia colectării datelor menționate de aceste dispoziții, cifrele obținute de acest stat astfel încât emisiile de gaze cu efect de seră provenite din arderea de gaze reziduale de o subinstalație a căldurii de referință să fie echivalente cu cele aferente arderii de gaze naturale, în măsura în care un produs de referință ține seama de emisiile aferente producției gazelor reziduale.
- 10) Articolul 3 litera (c) din Decizia 2011/278 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „subinstalație a căldurii de referință” include activitatea de export de căldură măsurabilă care provine de la o instalație supusă sistemului de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră către o rețea de abur în cazul în care aceasta din urmă poate fi calificată drept „instalație sau altă entitate neinclusă în sistemul Uniunii”.

(¹) JO C 205, 22.6.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – procedură privind extrădarea lui Aleksei Petruhhin

(Cauza C-182/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Extrădare către un stat terț a unui resortisant al unui stat membru care și-a exercitat dreptul la liberă circulație — Domeniul de aplicare al dreptului Uniunii — Protecția resortisanților unui stat membru împotriva extrădării — Lipsa protecției resortisanților celorlalte state membre — Restricție privind libera circulație — Justificare întemeiată pe prevenirea impunității — Proportionalitate — Verificarea garanțiilor prevăzute la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)

(2016/C 402/10)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Aleksei Petruhhin

Dispozitivul

- 1) Articolele 18 și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că, atunci când unui stat membru în care s-a deplasat un cetățean al Uniunii resortisant al unui alt stat membru i se adresează o cerere de extrădare de către un stat terț cu care primul stat membru a încheiat un acord de extrădare, acesta are obligația să informeze statul membru a cărui cetățenie o are respectivul cetățean și, dacă este cazul, la cererea acestui din urmă stat membru, să i-l predea pe acel cetățean, în conformitate cu dispozițiile Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, cu condiția ca acest stat membru să fie competent, în temeiul dreptului său național, să o urmărească penal pe această persoană pentru fapte săvârșite în afara teritoriului său național.
- 2) În ipoteza în care un stat membru este sesizat cu o cerere a unui stat terț privind extrădarea unui resortisant al unui alt stat membru, acest prim stat membru trebuie să verifice că extrădarea nu va aduce atingere drepturilor prevăzute la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Reggio Calabria – Italia) – Procedură penală împotriva lui Domenico Politanò

(Cauza C-225/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Jocuri de noroc — Restricții — Motive imperative de interes general — Proportionalitate — Achiziții publice — Condiții de participare la o procedură de cerere de ofertă și evaluarea capacității economice și financiare — Excluderea ofertantului pentru neprezentarea de documente doveditoare ale capacității sale economice și financiare, eliberate de două instituții bancare distincte — Directiva 2004/18/CE — Articolul 47 — Aplicabilitate)

(2016/C 402/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Reggio Calabria

Partea din procedura penală principală

Domenico Politanò

Dispozitivul

- 1) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii și în special articolul 47 din aceasta trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională privind acordarea de concesiuni în domeniul jocurilor de noroc precum cea în discuție în litigiul principal nu intră în domeniul de aplicare al acestora.
- 2) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care impune operatorilor care doresc să participe la o procedură de cerere de ofertă având ca obiect acordarea de concesiuni în domeniul jocurilor și al pariurilor obligația de a face dovada capacității lor economice și financiare prin intermediul unor declarații eliberate de cel puțin două instituții bancare, fără a permite ca această capacitate să poată fi stabilită și în alt mod, în cazul în care o asemenea dispoziție poate îndeplini condițiile de proporționalitate stabilite prin jurisprudența Curții, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, succesoare în drepturi a Sony France SA

(Cauza C-310/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Practici comerciale neloiale — Directiva 2005/29/CE — Articolele 5 și 7 — Ofertă comună — Vânzare a unui computer echipat cu programe informatice preinstalate — Informație semnificativă referitoare la preț — Omisiune înșelătoare — Imposibilitatea consumatorului de a obține același model de computer neechipat cu programe informatice)

(2016/C 402/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vincent Deroo-Blanquart

Pârâtă: Sony Europe Limited, succesoare în drepturi a Sony France SA

Dispozitivul

- 1) O practică comercială care constă în vânzarea unui computer echipat cu programe informatice preinstalate, fără a oferi consumatorului posibilitatea de a obține același model de computer neechipat cu programe informatice preinstalate, nu constituie, ca atare, o practică comercială neloială în sensul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), cu excepția cazului în care o astfel de practică este contrară cerințelor diligenței profesionale și denaturează sau poate denatura semnificativ comportamentul economic al consumatorului mediu în raport cu acest produs, fapt a cărui apreciere este de competența instanței naționale, ținând seama de împrejurările specifice ale cauzei principale.

- 2) În cadrul unei oferte comune care constă în vânzarea unui computer echipat cu programe informatice preinstalate, lipsa indicării prețului fiecăruia dintre programele informatice preinstalate nu constituie o practică comercială înșelătoare în sensul articolului 5 alineatul (4) litera (a) și al articolului 7 din Directiva 2005/29.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 septembrie 2016 – Iranian Offshore Engineering & Construction Co./Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-459/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Sprijin logistic pentru guvernul iranian — Includerea numelui recurente)

(2016/C 402/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (reprezentanți: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea și J. Iriarte Ángel, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. de Elera-San Miguel Hurtado și V. Piessevaux, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Iranian Offshore Engineering & Construction Co. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 346, 19.10. 2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – E.ON Kraftwerke GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-461/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Alocare armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii — Decizia 2011/278/UE — Modificarea alocării — Articolul 24 alineatul (1) — Obligația de informare care revine operatorului instalației — Întindere]

(2016/C 402/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: E.ON Kraftwerke GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolul 24 alineatul (1) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în termenul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să solicite întreprinderilor care, supuse obligației de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană, beneficiază de o alocare a acestor cote cu titlu gratuit să furnizeze informații cu privire la toate modificările planificate sau efective ale capacității, ale nivelului activității sau ale funcționării unei instalații, fără a limita această solicitare doar la informațiile referitoare la modificările care ar avea un efect asupra alocării respective.

(¹) JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polonia) – JZ/Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

(Cauza C-294/16 PPU) (¹)

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 26 alineatul (1) — Mandat european de arestare — Efectele predării — Computarea detenției executate în statul membru de executare — Noțiunea „detenție” — Măsuri de restrângere a libertății altele decât detenția — Arest la domiciliu însoțit de purtarea unei brățări electronice — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 6 și 49]

(2016/C 402/15)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Părțile din procedura principală

Reclamant: JZ

Pârât: Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

Dispozitivul

Articolul 26 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că măsuri precum arestul la domiciliu cu o durată de nouă ore în timpul nopții, însoțit de supravegherea persoanei în cauză prin intermediul unei brățări electronice, de obligația de a se prezenta zilnic sau de mai multe ori pe săptămână la o secție de poliție la ore fixe, precum și de interdicția de a solicita eliberarea de documente care să permită călătoria în străinătate, nu sunt, în principiu, având în vedere tipul, durata, efectele și modalitățile de executare a tuturor acestor măsuri, într-atât de constrângătoare încât să producă un efect privativ de libertate comparabil cu cel care rezultă dintr-o încarcerare și astfel să fie calificate drept „detenție” în sensul dispoziției menționate, aspect care trebuie însă verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 296, 16.8.2016.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2016 – Comisia Europeană/Grecia**(Cauza C-328/16)**

(2016/C 402/16)

*Limba de procedură: greaca***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos, și E. Manhaeve, agenți)*Pârâtă:* Grecia**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor pe care le presupune executarea Hotărârii din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia, C-119/02 ⁽¹⁾, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE;
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 34 974 de euro pe zi de întârziere în executarea Hotărârii din 24 iunie 2004, Comisia/Grecia, C-119/02, din ziua pronunțării hotărârii în speță până în ziua în care Hotărârea Comisia/Grecia, C-119/02 se va fi executat;
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a unei sume forfetare în cuantum zilnic de 3 828 de euro de la data pronunțării Hotărârii Comisia/Grecia, C-119/02, până la data pronunțării hotărârii în speță sau până la data executării Hotărârii Comisia/Grecia, C-119/02, dacă aceasta intervine mai devreme;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În Hotărârea Comisia/Grecia, C-119/02, Curtea a constatat că:

„Prin neadoptarea măsurilor necesare pentru instalarea unui sistem de colectare a apelor urbane reziduale din regiunea Thriasio Pedio și prin nesupunerea acestora la un tratament mai riguros decât tratarea secundară a apelor urbane reziduale din regiunea respectivă înainte ca acestea să fie evacuate în zona sensibilă a golfului Eleusi, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf și al articolului 5 alineatul (2) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15/CE a Comisiei din 27 februarie 1998 ⁽²⁾”.

2. Republica Elenă avea obligația să ia toate măsurile necesare pentru ca apele urbane reziduale din regiunea Thriasio Pedio (care include zonele urbane Eleusi, Aspropyrgos, Magoula și Mandra) să fie colectate și să facă obiectul unei tratări în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf și cu articolul 5 alineatul (2) din Directiva 91/271/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15/CE înainte ca acestea să fie evacuate în zona sensibilă a golfului Eleusi. Sistemul de colectare și de tratare a apelor urbane reziduale din regiunea Thriasio Pedio ar fi trebuit să fi fost instalat cel târziu la 31 decembrie 1998. În plus, apele urbane reziduale ar fi trebuit să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât tratarea secundară („tratare terțiară”) cel târziu la acea dată, înainte de a fi evacuate în zone sensibile.
3. Republica Elenă avea obligația de a asigura colectarea și tratarea tuturor apelor urbane reziduale din regiunea Thriasio Pedio, de a le supune unei tratări mai riguroase decât tratarea secundară și de a demonstra că funcționarea instalațiilor de tratare a apelor reziduale este conformă cu cerințele directivei.
4. Pentru a se conforma hotărârii Curții, era necesară punerea în aplicare a următoarelor proiecte:
 - crearea unui centru de tratare a apelor urbane reziduale (CTEUR),
 - construcția colectoarelor „principale” (pentru rețeaua apelor urbane reziduale) sau a unei „rețele principale”,
 - construcția unor colectoare (pentru rețeaua apelor urbane reziduale) sau a unei „rețele secundare”,
 - racordarea diferitelor locuințe/industrii din regiune (din comunele Aspropyrgos, Eleusi, Mandra și Magoula) la rețeaua apelor urbane reziduale, „rețele terțiare”.

5. Autoritățile elene competente au comunicat Comisiei că cea mai mare parte a proiectului global urma să fie finalizată înainte de sfârșitul anului 2010. Rețeaua principală era în curs de construcție, rețeaua secundară era construită în proporție de 45 %, iar rețeaua terțiară era în curs de construcție. Autoritățile susțineau că CTEUR ar fi capabil să colecteze apele urbane reziduale de la toată populația din regiune înainte de finalul anului 2010. În ceea ce privește rețeaua principală, aceasta ar acoperi 100 % din populația comunelor Aspropyrgos, Mandra și Magoula și două treimi din cea a comunei Eleusi (respectiv aproximativ 90 % din populația totală a celor patru comune). Populația rămasă ar fi acoperită cel târziu la 30 aprilie 2011.
6. Comisia a dedus că, la 18 iulie 2011, hotărârea Curții nu era pe deplin executată.
7. Autoritățile elene au indicat Comisiei, în răspunsul lor din 27 noiembrie 2012, că CTEUR fusese pus în funcțiune de la 27 iulie 2012, dar că rețelele secundară și terțiară nu fuseseră încă finalizate (finalul lucrărilor fiind prevăzut pentru sfârșitul lunii martie a anului 2013). În ceea ce privește rețeaua secundară, aceasta era aproape finalizată, cu excepția unei părți din comuna Eleusi (Kato Eleusi), în care lucrările au înregistrat întârzieri din cauza unor descoperiri arheologice. În plus, acestea apreciază că, la ora actuală, 24 % dintre apele urbane reziduale din aglomerația Thriasio Pedio sunt colectate și tratate de CTEUR. Autoritățile au transmis de asemenea informații pentru a demonstra (tratate terțiară pentru apele urbane reziduale colectate) conformitatea funcționării instalației.
8. Comisia apreciază că la 12 ani de la pronunțarea hotărârii, Republica Elenă tot nu a executat-o pe deplin. Centrul de tratare a apelor urbane reziduale a fost, desigur, finalizat și a fost pus în funcțiune de la 27 iulie 2012, cu capacitatea de a elimina azotul, deși Comisia semnalează că numai un procent foarte scăzut (28 %) din apele urbane reziduale din regiunea Thriasio sunt în prezent colectate și fac obiectul unei tratări.
9. În plus, Comisia nu a primit de la autoritățile elene niciun calendar, nici date fiabile care permit să se aprecieze la ce moment se va putea constata un progres real. Pe de altă parte, Comisia subliniază că termenele succesive anunțate până în prezent de autoritățile elene nu au fost niciodată respectate. Pe lângă rețeaua terțiară, care racordează diferitele locuințe și industrii din regiune, rețeaua secundară (construcția unor mari colectoare) nu a fost nici aceasta finalizată, întrucât lipsește partea Kato Eleusi din comuna Eleusi.
10. Comisia subliniază că, pe lângă răspunsul autorităților elene din 27 noiembrie 2012, aceasta nu a primit nicio dată statistică aptă să demonstreze că apele urbane reziduale colectate fac obiectul unei tratări mai riguroase decât tratarea secundară. Acest răspuns conține, desigur, anumite date, care se refereau însă la o perioadă de patru luni, întrucât instalația a fost pusă în funcțiune la 27 iulie 2012. Or, pentru a demonstra că tratarea apelor urbane reziduale este suficientă, autoritățile elene trebuie să probeze că centrul de tratare funcționează bine pe o perioadă de 12 luni și că procentele de reducere a concentrațiilor de BOD5 și COD sunt conforme cu tabelul 2 din anexa I la directivă. În lipsa unor astfel de date, Comisia nu poate verifica dacă apele urbane reziduale colectate în prezent fac obiectul unei tratări mai riguroase decât tratarea secundară, astfel cum este descrisă la articolul 4 din directivă.

⁽¹⁾ EU:C:2004:385.

⁽²⁾ JO 1991, L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 45.

Recurs introdus la 7 iulie 2016 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2016 în cauza T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: N. Bambara, Agent, P. Wytinck, B. Hoorelbeke, avocați)

Celelalte părți din procedură: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- cu titlu principal:
 - anularea în totalitate a hotărârii atacate a Tribunalului,
 - respingerea acțiunii în anularea deciziei în litigiu și a cererii de despăgubiri formulate de reclamantele în primă instanță;
- cu titlu subsidiar, anularea în totalitate a hotărârii atacate a Tribunalului și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- cu titlu mai subsidiar, anularea hotărârii atacate a Tribunalului în măsura în care obligă EUIPO la plata unor despăgubiri în favoarea European Dynamics Luxembourg pentru pierderea șanse de a i se atribui contractul-cadru și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea reclamantelor în primă instanță la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recursul se întemeiază pe patru motive principale, și anume: 1) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea și aplicarea principiilor egalității de șanse și transparenței și în orice caz a denaturat faptele, 2) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea și aplicarea criteriilor în materie de erori vădite de apreciere și în anumite cazuri a denaturat faptele, 3) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar general coroborat cu al doilea paragraf al articolului 296 TFUE și 4) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept acordând despăgubiri în temeiul pierderii unei șanse.
2. Prin intermediul primului motiv, recurentul pretinde că Tribunalul s-a pronunțat *ultra petita* cu încălcarea articolului 21 din Statutul Curții de Justiție, precum și a articolului 76 alineatul (1) și a articolului 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului sau, cu titlu subsidiar, că a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că o încălcare a principiilor egalității de șanse și diligenței puteau conduce la anularea deciziei în litigiu, susținând că decizia în litigiu ar trebui să fie anulată în măsura în care EUIPO nu a solicitat și nici nu a obținut extrase din cazierul judiciar ale Siemens SA și Siemens SL care să demonstreze lipsa oricărei cauze de excludere prevăzute la articolele 93 și 94 din Regulamentul financiar. Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurentul arată de asemenea că Tribunalul a denaturat faptele reținând că EUIPO nu a solicitat și nici nu a prezentat nicio probă în conformitate cu articolul 134b din Normele de aplicare, suficientă pentru a demonstra lipsa unor cauze de excludere în privința Siemens SL, având în vedere că dosarul cauzei conține un extras din „registro mercantile”, care este un document echivalent unui extras din cazierul judiciar în sensul articolului 134b din Normele de aplicare.
3. Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a examinat dacă erorile vădite de apreciere stabilite săvârșite de comitetul de evaluare în aprecierea ofertei European Dynamics' ar fi putut avea un impact asupra rezultatului final al deciziei de atribuire în litigiu. Recurentul arată că Tribunalul este chemat să analizeze dacă erorile vădite de apreciere stabilite ar conduce la un rezultat diferit al procedurii de atribuire prin examinarea aspectului dacă acestea au un efect asupra punctajului acordat pentru un anumit criteriu în cazul în care există mai multe alte motive (care nu sunt afectate de o eroare vădită de apreciere) care susțin în egală măsură punctajele acordate. În plus, recurentul arată că în numeroase rânduri Tribunalul a denaturat faptele, a aplicat criterii greșite pentru a stabili erori vădite de apreciere, limitându-se să substituie aprecierea faptelor realizată de EUIPO cu propria apreciere, sau a săvârșit o eroare de drept reținând că o motivare insuficientă poate fi considerată drept o probă a unei erori vădite de apreciere.

4. Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentul pretinde că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept impunând ca motivarea deciziei să precizeze modul în care fiecare comentariu (negativ) a influențat punctele acordate pentru fiecare subcriteriu și subpunct și a aplicat, ca atare, un criteriu mai strict referitor la obligația de motivare decât cel care decurge din jurisprudența constantă a Curții de Justiție. Astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a anulat decizia în litigiu pentru încălcarea articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar general coroborat cu articolul 296 TFUE.
5. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurentul pretinde că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin acordarea de despăgubiri primei reclamante în primă instanță, având în vedere că nu a fost demonstrată una dintre condițiile cumulative ale răspunderii extracontractuale a instituțiilor Uniunii (și anume existența unui comportament ilicit). Cu titlu subsidiar, recurentul susține că, chiar dacă recursul EUIPO nu ar trebui admis decât în ceea ce privește primul motiv, hotărârea atacată ar trebui totuși anulată în măsura în care impune obligația de a plăti despăgubiri, întrucât, în prezenta cauză, nu este demonstrată existența unei legături cauzale între comportamentul ilicit subzistent (eroarea vădită de apreciere și nemotivarea) și prejudiciul pretins. Cu titlu subsidiar, recurentul a arătat că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin acordarea de despăgubiri în temeiul pierderii unei șanse, având în vedere că un astfel de temei pentru acordarea de despăgubiri nu poate fi considerat un principiu general comun legislațiilor statelor membre și a încălcat astfel prevederea explicită a articolului 340 TFUE.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 iulie 2016 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

(Cauza C-393/16)

(2016/C 402/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Pârâtă: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Intervenientă: Galana N.V.

Întrebările preliminare

1) Articolul 118m alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ și articolul 103 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că sunt de asemenea aplicabile în cazul în care denumirea de origine protejată este utilizată ca parte a unei denumiri a unui produs alimentar care nu corespunde caietului de sarcini al produsului și căruia i s-a adăugat un ingredient care corespunde acestuia?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 118m alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și articolul 103 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 trebuie interpretate în sensul că utilizarea unei denumiri de origine protejată, ca parte a unei denumiri a unui aliment care nu corespunde caietului de sarcini al produsului și căruia i s-a adăugat un ingredient care corespunde acestuia, constituie o exploatare a reputației respectivei denumiri în cazul în care denumirea produsului alimentar respectă obiceiurile de denumire ale publicului țintă, iar ingredientul a fost adăugat într-o cantitate suficientă pentru a conferi produsului o caracteristică esențială?

3) Articolul 118m alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și articolul 103 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 trebuie interpretate în sensul că utilizarea unei denumiri de origine protejată în condițiile descrise în cea de a doua întrebare preliminară constituie o utilizare abuzivă, o imitare sau o evocare ilegală?

- 4) Articolul 118m alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și articolul 103 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 trebuie interpretate în sensul că sunt aplicabile doar indicațiilor false sau înșelătoare, care îi pot provoca publicului țintă o impresie greșită cu privire la originea geografică a produsului respectiv?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP), JO L 299, p. 1.
- ⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, JO L 347, p. 671.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 1 august 2016 –
Hansruedi Raimund/Michaela Aigner**

(Cauza C-425/16)

(2016/C 402/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurrent: Hansruedi Raimund

Intimată: Michaela Aigner

Întrebările preliminare

- 1) Se poate respinge o acțiune în contrafacerea unei mărci a Uniunii Europene [articolul 96 litera (a) din Regulamentul [CE] nr. 207/2009 ⁽¹⁾ în versiunea modificată prin Regulamentul [CE] 2015/2424] pe baza obiecției legate de înregistrarea cu rea-credință a mărcii respective [articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul [CE] nr. 207/2009 în versiunea modificată prin Regulamentul [UE] 2015/2424], în cazul în care pârâțul a formulat o cerere reconvențională întemeiată pe declararea nulității respectivei mărci a Uniunii Europene [articolul 99 alineatul (1) din Regulamentul [CE] nr. 207/2009 în versiunea modificată prin Regulamentul [CE] 2015/2424], dar instanța nu s-a pronunțat încă asupra acestei cereri reconvenționale?
- 2) În cazul unui răspuns negativ, poate instanța să respingă o acțiune în contrafacere pe baza obiecției legate de înregistrarea cu rea-credință a unei mărci în cazul în care admite cel puțin în mod simultan cererea reconvențională sau trebuie în orice caz ca instanța să amâne soluționarea acțiunii în contrafacere până când hotărârea privind cererea reconvențională dobândește autoritate de lucru judecat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la
2 august 2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad
Social (TGSS)/José Blanco Marques**

(Cauza C-431/16)

(2016/C 402/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din procedura principală

Apelante: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Intimat: José Blanco Marques

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că o normă de drept național, precum cea conținută la articolul 6 alineatul 4 din Decretul regal nr. 1646/1972 din 23 iunie 1972, care prevede că suplimentul de 20 % din baza de calcul acordat pensionarilor cu incapacitate permanentă totală în ceea ce privește exercitarea profesiei lor obișnuite, în vârstă de peste 55 de ani, „se suspendă pentru perioada în care angajatul obține un loc de muncă”, constituie o normă pentru prevenirea cumulului în sensul articolelor 12, 46a, 46b și 46c din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ și al articolelor 5, 53, 54 și 55 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽²⁾, având în vedere faptul că Tribunal Supremo [Curtea Supremă] din Spania a apreciat că incompatibilitatea prevăzută la această normă de drept național nu se aplică numai în ceea ce privește ocuparea unui loc de muncă, ci și referitor la primirea unei pensii pentru limită de vârstă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 46a alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și articolul 53 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 trebuie interpretate în sensul că o normă pentru prevenirea cumulului între prestația în litigiu și o pensie dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau din Elveția poate fi aplicată numai în cazul în care există o normă de drept național cu putere de lege care prevede în mod expres incompatibilitatea dintre prestațiile de securitate socială de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, precum cea în litigiu, și prestațiile sau veniturile dobândite în străinătate de către beneficiar? Sau norma pentru prevenirea cumulului poate fi aplicată în ceea ce privește pensiile din alt stat membru al Uniunii Europene sau din Elveția, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în lipsa unei prevederi legale exprese, însă atunci când jurisprudența națională a adoptat o interpretare care presupune incompatibilitatea dintre prestația în litigiu și o pensie pentru limită de vârstă prevăzută de dreptul național spaniol?
- 3) În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este în favoarea aplicării normei spaniole pentru prevenirea cumulului (cu extinderea sa pe cale jurisprudențială) în cauza în litigiu, în pofida faptului că nu există o lege expresă care să prevadă prestațiile sau veniturile dobândite în străinătate, trebuie să se considere că suplimentul de 20 % pe care îl primesc în conformitate cu legislația spaniolă privind securitatea socială lucrătorii în privința cărora este recunoscută o incapacitate permanentă totală în ceea ce privește exercitarea profesiei lor obișnuite și care au vârsta de peste 55 de ani, astfel cum s a arătat, constituie o prestație de aceeași natură sau de natură diferită în raport cu o pensie pentru limită de vârstă din sistemul de securitate socială elvețian? Definiția diferitor domenii de securitate socială, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 este aplicabilă la nivel comunitar sau trebuie să se respecte definiția prevăzută de legislația națională pentru fiecare prestație concretă? În cazul în care definiția este aplicabilă la nivel comunitar, suplimentul de 20 % din baza de calcul a pensiei de incapacitate permanentă totală care face obiectul prezentei proceduri trebuie considerat ca fiind o prestație de invaliditate sau o prestație de șomaj, având în vedere că suplimentează pensia de incapacitate permanentă totală în ceea ce privește exercitarea profesiei obișnuite, ca urmare a dificultăților pe care le întâmpină persoanele în vârstă de peste 55 de ani în găsirea altui loc de muncă, astfel încât plata acestui supliment se suspendă dacă beneficiarul ocupă un loc de muncă?
- 4) În cazul în care se consideră că cele două prestații sunt de aceeași natură și având în vedere că [nici] pentru determinarea cuantumului pensiei spaniole de invaliditate, nici a suplimentului la aceasta nu au fost luate în considerare perioadele de contribuție într-un alt stat, trebuie să se înțeleagă că suplimentul de 20 % din baza de calcul a pensiei spaniole pentru incapacitate permanentă totală constituie o prestație în privința căreia se aplică regulile pentru prevenirea cumulului, deoarece cuantumul său trebuie considerat independent de durata perioadelor de asigurare sau de rezidență, în sensul articolului 46b [alineatul (2) litera (a)] din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și al articolului 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004? Se poate aplica norma pentru prevenirea cumulului cu toate că prestația respectivă nu este inclusă în partea D din anexa IV la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și nici în anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 883/2004?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este aplicabilă regula prevăzută la articolul 46a alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și la articolul 53 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, conform căreia prestația de securitate socială spaniolă ar putea fi redusă numai „în limita cuantumului prestațiilor datorate în temeiul legislației” celui alt stat, în acest caz Elveția?

- 6) În cazul în care se consideră că cele două prestații sunt de natură diferită și având în vedere că nu există nicio dovadă că Elveția aplică vreo regulă pentru prevenirea cumulului, în conformitate cu articolul 46c din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, reducerea poate fi aplicată în integralitate în ceea ce privește suplimentul de 20 % din pensia spaniolă pentru incapacitate permanentă totală sau trebuie să facă obiectul diviziunii sau al proratarei? În oricare dintre cele două cazuri, trebuie să se aplice pragul care rezultă din cuprinsul articolului 46a alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și al articolului 53 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, conform căruia prestația de securitate socială din Spania ar putea fi redusă numai „în limita cuantumului prestațiilor datorate în temeiul legislației” celui alt stat, în acest caz Elveția?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 01, p. 26).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 07, p. 82).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 august 2016 –
Finanzamt Bingen-Alzey/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG**

(Cauza C-462/16)

(2016/C 402/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă și intimată: Finanzamt Bingen-Alzey

Pârât și recurent: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Întrebarea preliminară

Având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea Elida Gibbs din 24 octombrie 1996, C-371/94 ⁽¹⁾) și în lumina principiului egalității de tratament prevăzut de dreptul Uniunii, o întreprindere farmaceutică, furnizor de medicamente, are dreptul la reducerea bazei de impozitare, în temeiul articolului 90 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾, atunci când

- livrează aceste medicamente farmaciilor prin intermediul unor comercianți cu ridicata,
- farmaciile efectuează livrări impozabile către persoane asigurate în sistemul privat de asigurări de sănătate,
- organismul sau întreprinderea care asigură cheltuielile medicale (societatea de asigurare privată de sănătate) rambursează asiguraților săi costurile de achiziție a medicamentelor și
- în temeiul unei norme legale, întreprinderea farmaceutică are obligația să acorde o „reducere” societății de asigurări private de sănătate?

⁽¹⁾ EU:C:1996:400, punctele 28 și 31.

⁽²⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 18 august 2016 de Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 iulie 2016 în cauza T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE)/Comisia Europeană

(Cauza C-464/16)

(2016/C 402/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot a Ordonanței Tribunalului din 20 iulie 2016 în cauza T-674/15;
- declararea nulității Deciziilor Comisiei din 9 octombrie 2015 [Ares(2015) 4207700] și din 14 august 2015 [Ares(2015) 3532556], prin care a fost respinsă cererea recurente de acces la documente;
- obligarea Comisiei să permită accesul recurente la toate documentele guvernului maghiar din cadrul procedurii EU Pilot 6874/14/JUST [CHAP(2015) 00353 și CHAP(2015) 00555], indiferent dacă au fost deja depuse sau vor fi depuse în viitor;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul îndreptat împotriva ordonanței Tribunalului menționate mai sus se întemeiază în esență pe următoarele motive:

Potrivit jurisprudenței constante a Curții, o parte în proces, în sensul Statutului Curții, indiferent de calitatea sa, nu este autorizată să acționeze singură în fața Curții, ci trebuie să fie utilizeze serviciile unui terț ⁽¹⁾.

Totodată, avocații care dețin funcții în organele de conducere ale unei persoane juridice nu pot reprezenta interesele acesteia în fața instanței Uniunii ⁽²⁾.

Jurisprudența constantă a Curții de Justiție încalcă articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (3) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Din jurisprudența Curții nu se poate deduce care este obiectivul legitim urmărit de Curte prin interpretarea dată statutului. De asemenea, este neclar prin ce interpretare a ajuns Curtea la concluzia că reprezentantul în instanță trebuie să fie un terț independent. În orice caz, Statutul Curții nu cuprinde această expresie.

Statutul Curții de Justiție trebuie interpretat în sensul că orice parte și orice persoană juridică este liberă să își aleagă reprezentantul în instanță.

⁽¹⁾ Ordonanța din 5 decembrie 1996, Lopes/Curtea de Justiție (C-174/96 P, EU:C:1996:473) punctul 11; Ordonanța din 21 noiembrie 2007, Correia de Matos/Parlamentul (C-502/06 P, nepublicată, EU:C:2007:696) punctul 11; Ordonanța din 29 septembrie 2010, EREF/Comisia (C-74/10 P și C 75/10 P, nepublicată, EU:C:2010:557) punctul 54.

⁽²⁾ Ordonanța din 8 decembrie 1999, Euro-Lex/OAPI (EU-Lex) (T-79/99, EU:T:1999:312) punctul 29; Ordonanța din 13 ianuarie 2005, Suivida/Comisia (T 184/04, EU:T:2005:7) punctul 10; Ordonanța din 30 noiembrie 2012, Activa Preferentes/Consiliul (T 437/12, nepublicată, EU:T:2012:638) punctul 7.

**Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels
Association/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, avocat)

Celelalte părți din procedură: Growth Energy, Renewable Fuels Association, Comisia Europeană, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Concluziile recurrentului

- anularea Hotărârii Tribunalului din 9 iunie 2016, notificată Consiliului la data de 10 iunie 2016, pronunțată în cauza T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels Association/Consiliul Uniunii Europene;
- respingerea cererii formulate în primă instanță de Growth Energy and Renewable Fuels Association de anulare a regulamentului contestat ⁽¹⁾;
- obligarea Growth Energy and Renewable Fuels Association la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu atât în primă instanță, cât și în recurs.

Alternativ:

- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal,
- în cazul trimiterii spre rejudecare la Tribunal, soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, Consiliul solicită în mod respectuos anularea hotărârii atacate pentru motivele enunțate mai jos.

Constatările Tribunalului cu privire la admisibilitatea acțiunii și în special concluziile cu privire la faptul că reclamanții sunt vizați în mod direct și individual sunt eronate în drept:

- a. În primul rând, Tribunalul consideră că pentru a constata că aceștia sunt vizați în mod direct, este suficient că cei patru producători din SUA incluși în eșantion sunt producători de bioetanol. Totuși, această constatare cu privire la efectul direct nu poate fi conciliată cu jurisprudența consacrată care respinge efectul direct exclusiv în temeiul consecințelor pur economice.
- b. În al doilea rând, nu este clar cum ar afecta în mod semnificativ poziția lor pe piață simplul fapt că producătorii din SUA și-au vândut bioetanolul comercianților/producătorilor de amestecuri de pe piața americană, care ulterior a fost revândut pe piața americană sau a fost exportat în cantități importante în Uniune de către comercianți/producători de amestecuri de pe piața americană, înainte de a fi supus impozitării. Pentru a dovedi o afectare importantă a poziției lor pe piață ca urmare a aplicării taxelor, ar fi fost necesar măcar ca reclamanții să dovedească impactul taxelor asupra nivelului importurilor către Uniune după aplicarea taxelor antidumping. Reclamanții nu au furnizat însă vreo informație în această privință și nici hotărârea atacată nu conține nicio constatare legată de acest aspect. Acest lucru constituie atât o eroare în drept în aplicarea testului privind afectarea individuală, cât și o lipsă de motivare.

Pe fond, Tribunalul a săvârșit o eroare în drept în ceea ce privește interpretarea Regulamentului de bază ⁽²⁾ și alte două erori în drept în ceea ce privește legislația WTO.

- a. În primul rând, Tribunalul a interpretat greșit Regulamentul de bază atunci când a apreciat că articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază pune în aplicare atât articolul 9.2, cât și articolul 6.10 din Acordul AD. Pe de altă parte, după cum se poate deduce din textul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază, acesta nu se referă la problema eșantionării. Pe de altă parte, articolul 6.10 din Acordul AD este pus în aplicare prin articolul 17 și prin articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de bază, iar nu prin articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază.
- b. În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „furnizor” de la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și de la articolul 9.2 din Acordul AD. Rezultă din sistemul logic și general al articolului 9 alineatul (5) că poate fi un furnizor numai o „sursă despre care s-a constatat că face obiectul unui dumping și produce un prejudiciu”. Cu toate acestea, dat fiind că producătorii din SUA nu au un preț de export, ei nu ar fi putut fi acuzați de dumping. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare în drept calificându-i drept „furnizori” în sensul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și al articolului 9.2 din Acordul AD.
- c. În al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „impracticabil” de la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și de la articolul 9.2 din Acordul AD, întrucât s-a întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază în lumina articolului 6.10 din Acordul AD, precum și pe raportul comisiei de apel din CE – Fasteners ⁽³⁾. Acest din urmă raport vizează doar articolul 9.2 din Acordul AD și de aceea examinarea din cuprinsul său privind termenul „impracticabil” are legătură numai cu situația și cu tratamentul pe care articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază îl oferă exportatorilor din țări care nu au economie de piață. Comisia de apel nu a oferit așadar o interpretare a noțiunii „impracticabil” care ar putea fi transpusă procedurilor curente ce nu privesc exportatori din țări care nu au economie de piață.

În final, Tribunalul a făcut constatări vădit incorecte în fapt atunci când a concluzionat că calculul taxelor individuale era unul „practicabil”. O situație în care producătorii de bioetanol nu au un preț de export, ci doar un preț pentru piața internă face în mod clar imposibilă stabilirea unei marje individuale de dumping și autorizează Comisia să determine o singură o marjă de dumping la nivel național.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

⁽³⁾ European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China – AB-2011-2 – Report of the Appellate Body, WT/DS397/AB/R („EC – Fasteners, WT/DS397/AB/R”)

**Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-277/13, Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii
Europene**

(Cauza C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, și N. Tuominen, avocat)

Celelalte părți din procedură: Marquis Energy LLC, Comisia Europeană, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 9 iunie 2016, notificată Consiliului la 10 iunie 2016, în cauza T-277/13 Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii Europene;

- respingerea acțiunii formulate în primă instanță de Marquis Energy în vederea anulării regulamentului atacat ⁽¹⁾;
- obligarea Marquis Energy la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu atât în primă instanță, cât și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, Consiliul solicită în mod respectuos anularea hotărârii atacate pentru următoarele motive:

Aprecierile Tribunalului privind admisibilitatea acțiunii și în special concluzia acestuia referitoare la afectarea directă și individuală a reclamantelor sunt eronate din punct de vedere juridic.

- a. În primul rând, Tribunalul consideră că pentru a se reține existența unei afectări directe este suficient faptul că reclamantul este un producător de bioetanol. Această apreciere nu este conformă cu jurisprudența constantă care exclude afectarea directă întemeiată pe consecințe pur economice.
- b. În al doilea rând, nu este clar cum simplul fapt că reclamantul și-a vândut bioetanolul către comercianți/melanjori, care a fost ulterior revândut pe piața internă sau a fost exportat de comercianți/melanjori locali în cantități semnificative către Uniune, înainte de impunerea taxelor, ar afecta în mod substanțial poziția lor pe piață. Pentru a face dovada unei afectări substanțiale a poziției sale pe piață ca urmare a introducerii taxelor, ar fi fost necesar cel puțin ca reclamantul să dovedească impactul taxelor asupra nivelului importurilor în Uniune ca urmare a impunerii taxelor antidumping. Cu toate acestea, reclamantul nu a furnizat nicio informație în această privință, iar hotărârea atacată nu cuprinde nicio apreciere cu privire la aspectul respectiv. Aceasta constituie atât o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea criteriului afectării individuale, cât și un viciu de motivare.

În ceea ce privește fondul, Tribunalul a comis o eroare de drept în interpretarea regulamentului de bază ⁽²⁾ și alte două erori de drept referitoare la normele OMC.

- a. În primul rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat regulamentul de bază atunci când a considerat că articolul 9 alineatul (5) din acesta pune în aplicare atât articolul 9 alineatul (2), cât și articolul 6 alineatul (10) din Acordul antidumping. Pe de o parte, după cum rezultă din textul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, această dispoziție nu privește problema eșantionării. Pe de altă parte, articolul 6 alineatul (10) din Acordul antidumping este pus în aplicare prin articolul 17 și prin articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, iar nu prin articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- b. În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „furnizor” din articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și din articolul 9 alineatul (2) din Acordul antidumping. Rezultă din logica și din sistemul general al articolului 9 alineatul (5) amintit că poate fi furnizor numai o „sursă despre care s-a constatat că fac[e] obiectul unui dumping și produc[e] un prejudiciu”. Totuși, din moment ce producătorii din Statele Unite ale Americii nu aveau un preț de export, aceștia nu ar fi putut fi acuzați de dumping. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că i-a calificat drept „furnizori” în sensul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și al articolului 9 alineatul (2) din Acordul antidumping.
- c. În al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat expresia „nu este posibil” din articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și din articolul 9 alineatul (2) din Acordul antidumping, întemeindu-se pe o interpretare eronată a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază în lumina articolului 6 alineatul (10) din Acordul antidumping, precum și pe raportul Organului de apel din cauza Comunitățile Europene – elemente de fixare ⁽³⁾. Acest raport privește numai articolul 9 alineatul (2) din Acordul antidumping și, prin urmare, examinarea efectuată în cuprinsul acestuia a expresiei „nu este posibil” se referă numai la situația și la tratamentul pe care articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază le rezervă exportatorilor în țările fără economie de piață. În consecință, Organul de apel nu a furnizat o interpretare a expresiei „nu este posibil” care să poată fi transpusă în prezenta procedură care nu privește exportatorii în țările fără economie de piață.

În sfârșit, Tribunalul a efectuat aprecieri de fapt substanțial incorecte atunci când a concluzionat că calcularea taxelor individuale era „posibilă”. O situație în care producătorii de bioetanol nu au un preț de export, ci numai un preț național face în mod clar imposibilă stabilirea unei marje de dumping individuale și autorizează Comisia să stabilească o marjă de dumping la nivel național.

-
- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO 2013, L 49, p. 10).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51).
- (³) Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel din China – AB-2011-2 – Raportul Organului de apel, WT/DS397/AB/R („CE – elemente de fixare, WT/DS397/AB/R”)
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia

(Cauza T-220/13) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Impozit municipal pe bunuri imobile — Scutire acordată entităților necomerciale care desfășoară activități specifice — Codul privind impozitul pe venit — Scutire de impozitul municipal unic — Decizie prin care în parte se constată inexistența unui ajutor de stat și în parte se declară ajutorul incompatibil cu piața internă — Acțiune în anulare — Act normativ care nu presupune măsuri de executare — Afectare directă — Admisibilitate — Imposibilitate absolută de recuperare — Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Obligația de motivare”]

(2016/C 402/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: inițial A. Nucara și E. Gambaro, ulterior E. Gambaro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial V. Di Bucci, G. Conte și D. Grespan, ulterior G. Conte, D. Grespan și F. Tomat, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri și G. De Bellis, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei 2013/284/UE a Comisiei din 19 decembrie 2012 privind ajutorul de stat SA.20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] Schemă privind scutirea de la plata impozitului municipal pe bunuri imobile, acordată în cazul bunurilor imobile folosite de către entități necomerciale în scopuri specifice aplicată de Italia (JO 2013, L 166, p. 24).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Scuola Elementare Maria Montessori Srl să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente intervenției sale.

⁽¹⁾ JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – La Ferla/Comisia și ECHA

(Cauza T-392/13) ⁽¹⁾

[„REACH — Redevență datorată pentru înregistrarea unei substanțe — Reducere acordată microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii — Eroare în declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii — Recomandarea 2003/361/CE — Decizie care impune o taxă administrativă — Cerere de informații — Competența ECHA — Proporționalitate”]

(2016/C 402/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Leone La Ferla SpA (Melilli, Italia) (reprezentanți: G. Passalacqua, J. Occhipinti și G. Calcerano, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Di Paolo și K. Talabér-Ritz, agenți) și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: inițial M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage și J.-P. Trnka, ulterior M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage și J.-P. Trnka, agenți, asistați de C. Garcia Molyneux, avocat)

Obiectul

În primul rând, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea mai multor acte ale Comisiei sau ale ECHA, în al doilea rând, o cerere prin care se urmărește să se obțină obligarea ECHA la rambursarea sumelor care ar fi fost percepute în mod nejustificat și, în al treilea rând, repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă, în măsura în care este formulată împotriva Comisiei Europene.
- 2) Respinge acțiunea ca fiind în parte inadmisibilă și în parte neîntemeiată, în măsura în care este formulată împotriva Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA).
- 3) Obligă Leone La Ferla SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 291, 5.10.2013.

Hotărârea Tribunalului din 8 septembrie 2016 – Lundbeck/Comisia

(Cauza T-472/13) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața medicamentelor antidepresive care conțin ingredientul farmaceutic activ citalopram — Noțiunea de restrângere a concurenței prin obiect — Concurență potențială — Medicamente generice — Bariere la intrarea pe piață, rezultate din existența unor brevete — Acorduri încheiate între titularul de brevete și întreprinderile de medicamente generice — Articolul 101 alineatele (1) și (3) TFUE — Erori de drept și de apreciere — Motivare — Dreptul la apărare — Securitate juridică — Amenzi”)

(2016/C 402/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: H. Lundbeck A/S (Valby, Danemarca) și Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Regatul Unit) (reprezentanți: R. Subiotto, QC, și T. Kuhn, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Bourke, F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi și C. Vollrath, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi, C. Vollrath și T. Christoforou, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Geneva, Elveția) (reprezentanți: F. Carlin, barrister, și M. Healy, solicitor)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei Comisiei C(2013) 3803 final din 19 iunie 2013 privind o procedură întemeiată pe articolul 101 [TFUE] și pe articolul 53 din Acordul privind SEE (cazul AT/39226 – Lundbeck) și cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantelor prin această decizie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) H. Lundbeck A/S și Lundbeck Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 325, 9.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Marchi Industriale/ECHA

(Cauza T-620/13) ⁽¹⁾

(„REACH — Redevență datorată pentru înregistrarea unei substanțe — Reducere acordată microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii — Eroare în declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii — Recomandarea 2003/361/CE — Decizie care impune o taxă administrativă — Stabilirea dimensiunii întreprinderii — Competența ECHA — Obligația de motivare”)

(2016/C 402/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Marchi Industriale SpA (Florența, Italia) (reprezentanți: M. Baldassarri și F. Donati, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: inițial M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka și E. Maurage, ulterior M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka și E. Maurage, agenți, asistați de C. Garcia Molyneux, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea Deciziei SME(2013) 3747 a ECHA din 19 septembrie 2013, prin care se constată că reclamanta nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de reducerea redevenței prevăzute pentru întreprinderile mijlocii și prin care i s-a impus o taxă administrativă, și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea facturilor emise de ECHA în urma adoptării Deciziei SME(2013) 3747

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Marchi Industriale SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2016 – ENAC/INEA

(Cauza T-695/13) ⁽¹⁾

(„Sprijin financiar — Proiecte de interes comun în domeniul rețelelor transeuropene de transport și de energie — Realizarea unui studiu pentru dezvoltarea intermodală a aeroportului Bergamo-Orio al Serio — Determinarea cuantumului final al sprijinului financiar — Costuri neeligibile — Eroare de drept — Obligație de motivare”)

(2016/C 402/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Roma, Italia) (reprezentanți: G. Palmieri și P. Garofoli, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (reprezentanți: I. Ramallo, D. Silhol și Z. Szilvássy, agenți, asistați de M. Merola, M. C. Santacrose și L. Armati, avocați)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio, Italia) (reprezentanți: M. Muscardini, G. Greco și G. Carullo, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea scrisorilor din 18 martie și din 23 octombrie 2013 ale Agenției Executive pentru Rețeaua Transeuropeană de Transport (TEN-T EA), devenită INEA, referitoare la anumite costuri suportate cu ocazia realizării unui studiu de fezabilitate privind caracterul intermodal al aeroportului Bergamo-Orio al Serio (Italia) în urma sprijinului financiar acordat reclamantei de către Comisia Europeană.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC, Autoritatea Națională pentru Aviația Civilă, Italia) la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – PT Musim Mas/Consiliul

(Cauza T-80/14) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Indonezia — Percepere definitivă a taxei antidumping provizorii — Taxă antidumping definitivă — Dreptul la apărare — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]

(2016/C 402/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezia) (reprezentanți: J. García Gallardo Gil Fournier, A. Verdegay Mena, avocați și C. Humpe, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: J. F. Brakeland, M. França și A. Stobiecka-Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Prost și M. S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2)

Dispozitivul

- 1) *Anulează articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în măsura în care vizează PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).*

2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de PT Musim Mas.

3) Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Unitec Bio/Consiliul

(Cauza T-111/14) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”)

(2016/C 402/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unitec Bio SA (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. F. Bellis, R. Luff și G. Bathory, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert și B. Driessen, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și C. Hipp, avocați)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: M. França și A. Stobiecka-Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Prost și M. S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2), în măsura în care impune o taxă antidumping în sarcina reclamantei

Dispozitivul

1) Anulează articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia în măsura în care acestea privesc Unitec Bio SA.

2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Unitec Bio.

3) Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 14.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul**(Cauzele conexate T-112/14- T-116/14 și T-119/14) ⁽¹⁾****[„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Asociație profesională — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]**

(2016/C 402/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Molinos Río de la Plata SA (Buenos Aires, Argentina) (cauza T-112/14), Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A (Bahia Blanca, Argentina) (cauza T-113/14), Vicentin SAIC (Avellaneda, Argentina) (cauza T-114/14), Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentina) (cauza T-115/14), Bunge Argentina SA (Buenos Aires) (T-116/14), Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires) (cauza T-119/14) (reprezentanți: J. F. Bellis, R. Luff și G. Bathory, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert și B. Driessen, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: M. França și A. Stobiecka-Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Prost și M. S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, în cauza T-119/14, anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2), iar în cauzele T-112/14-T-116/14 anularea acestui regulament în măsura în care reclamantelor din acele cauze li se aplică o taxă antidumping

Dispozitivul

- 1) *Conexează cauzele T-112/14, T-113/14, T-114/14, T-115/14, T-116/14 și T-119/14 în vederea pronunțării deciziei prin care se finalizează judecata.*
- 2) *Anulează articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în măsura în care vizează Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SAFICI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA și Bunge Argentina SA.*
- 3) *În cauza T-119/14, respinge în rest acțiunea.*
- 4) *În cauzele T-112/14-T-116/14, Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată. El suportă de asemenea cheltuielile de judecată efectuate de Molinos Río de la Plata în cauza T-112/14, de Oleaginosa Moreno Hermanos în cauza T-113/14, de Vicentin în cauza T-114/14, de Aceitera General Deheza în cauza T-115/14 și de Bunge Argentina în cauza T-116/14.*
- 5) *În cauza T-119/14, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*
- 6) *Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 112, 14.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Cargill/Consiliul(Cauza T-117/14) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]

(2016/C 402/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. F. Bellis, R. Luff și G. Bathory, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert și B. Driessen, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului:: Comisia Europeană (reprezentanți: M. França și A. Stobiecka-Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Prost și M. S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2), în măsura în care reclamantei i se aplică o taxă antidumping

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în măsura în care vizează Cargill SACI.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Cargill.
- 3) Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 19.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – LDC Argentina/Consiliul(Cauza T-118/14) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Argentina — Taxă antidumping definitivă — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]

(2016/C 402/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. F. Bellis, R. Luff și G. Bathory, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert și B. Driessen, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: M. França și A. Stobiecka Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Prost și M. S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2), în măsura în care reclamantei i se aplică o taxă antidumping

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în măsura în care vizează LDC Argentina SA.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de LDC Argentina.
- 3) Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 19.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – PT Ciliandra Perkasa/Consiliul

(Cauza T-120/14) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Indonezia — Taxă antidumping definitivă — Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]

(2016/C 402/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PT Ciliandra Perkasa (Jakarta, Indonezia) (reprezentanți: F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și C. Hipp, avocați)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, M. França și A. Stobiecka-Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Prost și M.-S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2) în măsura în care impune o taxă antidumping în sarcina reclamantei.

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia în măsura în care privește PT Ciliandra Perkasa.

- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de PT Ciliandra Perkasa.
- 3) Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 112, 14.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia/Consiliul

(Cauza T-139/14) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de biomotorină originară din Indonezia — Taxă antidumping definitivă — Articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Valoare normală — Costuri de producție”]

(2016/C 402/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonezia) și PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) (reprezentant: P. Vander Schueren, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: J. F. Brakeland, M. França și A. Stobiecka Kuik, agenți) și European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: O. Prost și M. S. Dibling, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO 2013, L 315, p. 2), în măsura în care reclamantelor li se aplică o taxă antidumping

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, în măsura în care vizează PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati Indonesia.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de PT Wilmar Bioenergi Indonesia și de PT Wilmar Nabati Indonesia.
- 3) Comisia Europeană și European Biodiesel Board (EBB) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 19.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Klyuyev/Consiliul(Cauza T-340/14) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Temei legal — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Nerespectarea criteriilor de includere în listă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate — Dreptul la reputație”)

(2016/C 402/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Andriy Klyuyev (Donețk, Ucraina) (reprezentanți: B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, R. Gherson și T. Garner, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: Á. de Elera-San Miguel Hurtado și J.-P. Hix, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Gauci și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea, pe de o parte, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 1) și, pe de altă parte, a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 208/2014 (JO 2015, L 62, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost inclus sau menținut în lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive, și, cu titlu subsidiar, o cerere prin care se urmărește obținerea unei declarații de neaplicare în privința reclamantului a articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119 astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2015/143 a Consiliului din 29 ianuarie 2015 (JO 2015, L 24, p. 16), precum și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 208/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/138 al Consiliului din 29 ianuarie 2015 (JO 2015, L 24, p.1).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în versiunile lor inițiale, în măsura în care numele domnului Andriy Klyuyev a fost inclus în lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive, până la data intrării în vigoare a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Klyuyev în ceea ce privește cererea de anulare formulată în cererea introductivă.
- 4) Îl obligă pe domnul Klyuyev să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu în ceea ce privește cererea de anulare formulată în memoriul în adaptarea concluziilor.
- 5) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Yanukovych/Consiliul**(Cauza T-346/14) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Temei legal — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Abuz de putere — Nerespectarea criteriilor de includere în listă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate”)

(2016/C 402/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, H. Mussa, J. Hage, K. Howard, barristers și C. Kennedy, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial E. Finnegan și J.-P. Hix, ulterior J.-P. Hix și P. Mahnič Bruni, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent) și Comisia Europeană (reprezentanți: S. Bartelt și D. Gauci, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea, în primul rând, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 1), în al doilea rând, a Deciziei (PESC) 2015/143 a Consiliului din 29 ianuarie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 24, p. 16) și a Regulamentului (UE) 2015/138 al Consiliului din 29 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului nr. 208/2014 (JO 2015, L 24, p. 1) și, în al treilea rând, a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 (JO 2015, L 62, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost inclus sau menținut în lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în versiunile lor inițiale, în măsura în care numele domnului Viktor Fedorovych Yanukovych a fost inclus în lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive, până la data intrării în vigoare a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 208/2014.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Yanukovych în ceea ce privește cererea de anulare formulată în cererea introductivă.
- 4) Îl obligă pe domnul Yanukovych să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu în ceea ce privește cererea de anulare formulată în memoriul în adaptarea concluziilor.
- 5) Republica Polonă și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Yanukovych/Consiliul(Cauza T-348/14) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Obligația de motivare — Temei legal — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Abuz de putere — Nerespectarea criteriilor de includere în listă — Eroare vădită de apreciere — Dreptul de proprietate”)

(2016/C 402/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ucraina) (reprezențanți: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, J. Hage, K. Howard, barristers și C. Kennedy, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial E. Finnegan și J. P. Hix, ulterior J. P. Hix și P. Mahnič Bruni, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: D. Gauci și S. Bartelt, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea, în primul rând, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 1), astfel cum au fost modificate prin Decizia de punere în aplicare 2014/216/PESC a Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2014/119/PESC (JO 2014, L 111, p. 91) și, respectiv, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 381/2014 al Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 (JO 2014, L 111, p. 33), în al doilea rând, a Deciziei (PESC) 2015/143 a Consiliului din 29 ianuarie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 24, p. 16) și a Regulamentului (UE) 2015/138 al Consiliului din 29 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului nr. 208/2014 (JO 2015, L 24, p. 1) și, în al treilea rând, a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 (JO 2015, L 62, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost inclus sau menținut pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare 2014/216/PESC a Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2014/119, și Regulamentul (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 381/2014 al Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 208/2014, în măsura în care numele domnului Oleksandr Viktorovych Yanukovych a fost inclus în lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive, până la data intrării în vigoare a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 208/2014.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Yanukovych în ceea ce privește cererea de anulare formulată în cererea introductivă.
- 4) Îl obligă pe domnul Yanukovych să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu în ceea ce privește cererea de anulare formulată în memoriul în adaptarea concluziilor.
- 5) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – FIH Holding și FIH Erhvervsbank/Comisia**(Cauza T-386/14) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Sectorul bancar — Ajutor acordat băncii daneze FIH sub forma unui transfer al activelor sale depreciate către o filială nouă și achiziționarea ulterioară a acestora de către organismul danez însărcinat cu garantarea stabilității financiare — Ajutoare de stat în favoarea băncilor în perioada de criză — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Noțiunea de ajutor — Criteriul investitorului privat — Criteriul creditorului privat — Calculul cuantumului ajutorului — Obligația de motivare”)

(2016/C 402/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: FIH Holding A/S (Copenhaga, Danemarca) și FIH Erhvervsbank A/S (Copenhaga) (reprezentant: O. Koktvedgaard, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și P.-J. Loewenthal, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei 2014/884/UE a Comisiei din 11 martie 2014 privind ajutorul de stat SA.34445 (12/C) implementat de Danemarca pentru transferul unor active de patrimoniu de la FIH către [FSC] (JO 2014, L 357, p. 89)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2014/884/UE a Comisiei din 11 martie 2014 privind ajutorul de stat SA.34445 (12/C) implementat de Danemarca pentru transferul unor active de patrimoniu de la FIH către [FSC].
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/EIT**(Cauza T-481/14) ⁽¹⁾**

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Furnizare de servicii de dezvoltare a unei platforme de gestionare a informațiilor și a cunoștințelor — Servicii de dezvoltare de software și de menținere a disponibilității și a eficienței serviciilor informatice — Refuz de clasare pe prima poziție a ofertei unui ofertant — Criterii de selecție — Criterii de atribuire — Obligația de motivare — Erori vădite de apreciere — Acces la documente — Răspundere extracontractuală”)

(2016/C 402/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg) și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: inițial E. Siouti și M. Sfyri, ulterior M. Sfyri și A. Lympelopoulou, avocați)

Pârât: Institutul European de Inovare și Tehnologie (reprezentanți: inițial M. Kern, B. Györi-Hartwig și P. Juanes Burgos, ulterior B. Györi-Hartwig și P. Juanes Burgos, agenți, asistați de P. Wytinck și de B. Hoorelbeke, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea, printre altele, a deciziei EIT din 14 aprilie 2014 de clasare pe poziția a doua a ofertei prezentate de reclamante în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă privind servicii informatice și servicii conexe, precum și a scrisorii EIT din 25 aprilie 2014, prin care acesta a refuzat să comunice numele membrilor comitetului de evaluare și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantele pretind că l-au suferit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă European Dynamics Luxembourg SA și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-698/14) ⁽¹⁾

[„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Servicii externe referitoare la dezvoltarea, la studiul și la suportul unor sisteme de informare (ESP DESIS III) — Clasarea unui ofertant în procedura în cascadă — Obligație de motivare — Oferte anormal de mici — Principiul liberei concurențe — Răspundere extracontractuală”]

(2016/C 402/42)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg) și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: inițial V. Christianos, I. Ampazis și M. Sfyri, ulterior M. Sfyri, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și S. Lejeune, agenți, asistați inițial de E. Petrissi, E. Roussou și K. Adamantopoulos, ulterior de E. Roussou și K. Adamantopoulos, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziilor Comisiei de a clasa pe a patra și pe a treia poziție potrivit mecanismului în cascadă ofertele prezentate de reclamante pentru loturile nr. 1 și 3 ale cererii de ofertă DIGIT/R2/PO/2013/029 – ESP DESIS III, privind „Servicii externe referitoare la dezvoltarea, la studiul și la suportul unor sisteme de informare” (JO 2013/S 19-0380314), și de a exclude oferta lor pentru lotul nr. 2 al cererii de ofertă menționate și pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantele pretind că l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă European Dynamics Luxembourg SA și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Herbert Smith Freehills/Consiliul(Cauza T-710/14) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la discuțiile prealabile adoptării Directivei privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția consultanței juridice — Dreptul la apărare — Interes public superior”]

(2016/C 402/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Herbert Smith Freehills LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: P. Wytinck, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Rebasti, M. Veiga și J. Herrmann, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz și F. Clotuche-Duvieusart, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei 18/c/01/14 a Consiliului din 23 iulie 2014, prin care se refuză accesul la anumite documente legate de adoptarea Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Herbert Smith Freehills LLP suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 409, 17.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Philip Morris/Comisia(Cauza T-800/14) ⁽¹⁾

[„Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente elaborate în cadrul lucrărilor pregătitoare care au condus la adoptarea directivei privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Dreptul la apărare — Interes public superior”]

(2016/C 402/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Philip Morris Ltd (Richmond, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Nordlander și M. Abenhaïm, avocați)

Pârât: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și F. Clotuche Duvieusart, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei Ares (2014) 3188066 a Comisiei din 29 septembrie 2014, în măsura în care s-a refuzat reclamantei un acces deplin la documentele solicitate, cu excepția datelor personale modificate care sunt cuprinse în aceasta

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Philip Morris Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 56, 16.2.2015.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – PAN Europe/Comisia

(Cauza T-51/15) ⁽¹⁾

[„Accesul la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Documente referitoare la perturbatorii endocrini — Refuz parțial al accesului — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001”]

(2016/C 402/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: B. Kloostra, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Buchet, P. Mihaylova și J. Tomkin, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, C. Meyer Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson și L. Swedenborg, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei Comisiei din 24 noiembrie 2014, cu referința Ares (2014) 3900631, în măsura în care refuză accesul la documente privind perturbatorii endocrini

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei Europene din 24 noiembrie 2014, cu referința Ares (2014) 3900631, în măsura în care refuză accesul la documentele desemnate cu numerele 9, 13, 14, 15, 16, 17, 17a, 20, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 37, 38, 39, 41, 42 și 43, în temeiul articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Pesticide Action Network Europe (PAN Europe).
- 4) Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – AEDEC/Comisia**(Cauza T-91/15) ⁽¹⁾**

(„Cercetare și dezvoltare tehnologică — Programul-cadru pentru cercetare și inovare «Orizont 2020» — Cereri de propuneri pentru programele de lucru 2014-2015 — Decizie a Comisiei prin care se declară neeligibilă propunerea prezentată de reclamantă — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Proportionalitate — Transparență — Eroare vădită de apreciere”)

(2016/C 402/46)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) (Madrid, Spania) (reprezentant: R. López López, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Ruiz García și M. Siekierzyńska, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea deciziei din 4 septembrie 2014 prin care Comisia a respins cererea de finanțare formulată de reclamantă în numele consorțiului Latin Plan

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – Arrom Conseil/EUIPO – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)**(Cauza T-359/15) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Roméo has a Gun by Romano Ricci — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare NINA RICCI și RICCI — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare — Atingere adusă renumelui — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 402/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Arrom Conseil (Paris, Franța) (reprezentanți: C. Herissay Ducamp și J. Blanchard, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Nina Ricci SARL (Paris, Franța) (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 aprilie 2015 (cauza R 1021/2014-1) privind o procedură de opoziție între Nina Ricci și Arrom Conseil.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Arrom Conseil să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Nina Ricci SARL.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – Alsharghawi/Consiliul

(Cauza T-485/15) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Libia — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor care fac obiectul restricțiilor privind intrarea și tranzitul pe teritoriul Uniunii Europene — Funcția de fost șef de cabinet al lui Muammar Qadhafi — Alegerea temeiului juridic — Obligație de motivare — Dreptul la apărare — Prezumția de nevinovăție — Proporționalitate — Libertate de deplasare — Drept de proprietate — Obligația de a justifica temeinicia măsurii”)

(2016/C 402/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Africa de Sud) (reprezentant: É. Moutet, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Vitro și V. Piessevaux, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea în parte, în primul rând, a Deciziei (PESC) 2015/1333 a Consiliului din 31 iulie 2015 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia și de abrogare a Deciziei 2011/137/PESC (JO 2015, L 206, p. 34), și, în al doilea rând, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1323 al Consiliului din 31 iulie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 204/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO 2015, L 206, p. 4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Bashir Saleh Bashir Alsharghawi suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Cauza T-565/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MERLIN'S KINDERWELT — Marcă națională verbală anterioară KINDER — Motiv relativ de refuz — Lipsă de similitudine între semne — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 402/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Republica Cehă) (reprezentant: E. Engin Deniz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Simandlova și A. Folliard Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Ferrero SpA (Alba, Italia) (reprezentanți: L. Ghedina și F. Jacobacci, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 iulie 2015 (cauza R 1538/2014-1) privind o procedură de opoziție dintre Ferrero și Excalibur City

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 iulie 2015 (cauza R 1538/2014-1).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Excalibur City s.r.o.
- 3) Ferrero SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2016 – Excalibur City/EUIPO – Ferrero (MERLIN’S KINDERWELT)

(Cauza T-566/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MERLIN’S KINDERWELT — Marcă națională verbală anterioară KINDER — Motiv relativ de refuz — Lipsa unei similitudini între semne — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 402/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Excalibur City s.r.o (Znojmo, Republica Cehă) (reprezentant: E. Engin-Deniz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Simandlova și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Ferrero SpA (Alba, Italia) (reprezentanți: L. Ghedina și F. Jacobacci, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 iulie 2015 (cauza R 1617/2014-1) privind o procedură de opoziție între Ferrero și Excalibur City.

Dispozitivul

- 1) Reformează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 iulie 2015 (cauza R 1617/2014-1) în sensul constatării caracterului fondat al acțiunii formulate de Excalibur City s.r.o. la camera de recurs și, în consecință, al respingerii opoziției.

2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Excalibur City.

3) Ferrero SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2016 – JT International/EUIPO – Habanos (PUSH)

(Cauza T-633/15) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene PUSH — Marca Benelux și mărcile naționale verbale și figurative anterioare PUNCH — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea produselor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 402/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: JT International SA (Geneva, Elveția) (reprezentanți: S. Malynicz, QC, K. E. Gilbert și J. Gilbert, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Corporación Habanos, SA (La Havane, Cuba) (reprezentant: M. Escudero Pérez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 august 2015 (cauza R 3046/2014-5) referitoare la o procedură de opoziție între Corporación Habanos și JT International.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă JT International SA la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Corporación Habanos, SA.

(¹) JO C 27, 25.1.2016.

Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2016 – EDF Luminus/Parlamentul European

(Cauza T-384/15) (¹)

[„Clauză compromisorie — Contract de furnizare a energiei electrice CNT(2009) nr. 137 — Plata de către Parlament a contribuției regionale plătite de reclamantă Regiunii Bruxelles-Capitală și calculată pe baza puterii puse la dispoziția Parlamentului — Lipsa unei obligații contractuale — Lipsa unei obligații rezultate din dispozițiile dreptului național aplicabil”]

(2016/C 402/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: EDF Luminus (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: D. Verhoeven și O. Vanden Berghe, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: L. Darie și P. Biström, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Clotuche-Duvieusart și I. Martínez del Peral, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE având ca obiect obligarea Parlamentului la plata către reclamantă a sumei de 439 672,95 euro, majorată cu dobânzi, corespunzând cuantumului contribuției regionale plătite de aceasta Regiunii Bruxelles-Capitală și calculată pe baza puterii puse la dispoziția Parlamentului.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Respinge concluziile prezentate de Parlamentul European pentru o acțiune în constatare.
- 3) Obligă EDF Luminus la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Parlament.
- 4) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Ordonanța Tribunalului din 30 august 2016 – Fontem Holdings 4/EUIPO (BLU ECIGS)

(Cauza T-511/15) ⁽¹⁾

(„Marca Uniunii Europene — Retragera cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 402/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial A. Poulter, ulterior A. Dykes și D. Stone, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 iunie 2015 (cauza R 2697/2014-4) privind o cerere de înregistrare

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Fontem Holdings 4 BV la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

⁽¹⁾ JO C 363, 3.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 13 septembrie 2016 – Terna/Comisia**(Cauza T-544/15) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — Proiecte de interes comun ale Uniunii — Contribuție financiară a Uniunii în două proiecte în domeniul rețelelor energetice transeuropene — Reducerea contribuției financiare acordate inițial în urma unui audit — Act pregătitor — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)**

(2016/C 402/54)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Police, L. Di Via, F. Covone și D. Carria, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, L. Di Paolo și A. Tokár, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea deciziei care ar fi cuprinsă în scrisoarea Comisiei din 6 iulie 2015, de reducere a contribuției financiare acordate inițial în cadrul a două proiecte (2009-E255/09-ENER/09/TEN-E-S12.564583 și 2007-E 221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403) în domeniul rețelelor energetice transeuropene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Terna – Rete elettrica nazionale SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 363, 3.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 14 septembrie 2016 – POA/Comisia**(Cauza T-584/15) ⁽¹⁾****[„Acțiune în anulare — Cerere de înregistrare a unei denumiri de origine protejată («Halloumi» sau «Hellim») — Decizie de publicare în Jurnalul Oficial, seria C, a unei cereri de înregistrare a unei denumiri de origine protejate în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 — Act pregătitor — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”]**

(2016/C 402/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Chypre) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și J. Guillem Carrau, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și vizând anularea deciziei Comisiei de publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO 2015, C 246, p. 9) a cererii de înregistrare CY/PDO/0005/01243 formulate de Republica Cipru, întrucât aceasta a considerat că cererea îndeplinea condițiile definite de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1), astfel cum sunt prevăzute la articolul 50 alineatul (1) din regulamentul menționat

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile de judecată aferente procedurilor măsurilor provizorii.*

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2016 – Gaki/Europol**(Cauza T-366/16)**

(2016/C 402/56)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: G. Keisers, avocat)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- care sunt faptele pe care le-ar fi comis reclamanta potrivit mandatului european de arestare care a fost emis de Grecia și pentru care este căutată în mod nelegal din 2011 în Uniunea Europeană cu sprijinul Europol? Dreptul la un aviz motivat;
- blocarea datelor nelegale și eronate introduse împotriva sa în sistemul de informare al Europol prin organismul comun de supraveghere al Europol (denumită în continuare, „organismul comun de supraveghere”);
- obligarea organismului comun de supraveghere să verifice, în exercitarea dreptului său de acces și de consultare a datelor introduse în SIS II, dacă atingerea adusă libertății reclamantei este permisă potrivit mandatului european de arestare;
- obligarea Europol să solicite procurorului de pe lângă Curtea de Apel din Atena să indice care procuror a dispus la 23 mai 2016 menținerea efectelor mandatului european de arestare prin care s-a dispus deținerea arbitrară a reclamantei și să stabilească care dintre cele două mandate naționale de arestare (mandatul european de arestare este o copie a acestora) este valid. De asemenea, acesta trebuie să indice cum este posibil ca în cuprinsul mandatului european de arestare să figureze adresa reclamantei din Germania, în condițiile în care cele două mandate naționale de arestare (mandatul european de arestare este o copie a acestora) au fost emise împotriva reclamantei pentru că se susținea că justiția elenă nu cunoștea adresa reclamantei;
- organismul comun de supraveghere să indice, motivat, ce a întreprins Europol după ce a luat cunoștință că a fost depusă o plângere la parchetul general din Düsseldorf împotriva procurorului grec care a emis mandatul european de arestare împotriva reclamantei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv: încălcarea articolului 41 din Decizia 2007/533/JAI ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 30 alineatul (7) și articolul 31 și 52 din Decizia (2009/371/JAI) ⁽²⁾

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 296 alineatul (2) TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate cu articolele 1, 9 și 23 din Actul 29/2009 al organismului comun de supraveghere

(¹) Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO 2007, L 205, p. 63)

(²) Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO 2009, L 121, p. 37)

Acțiune introdusă la 25 august 2016 – Adama Agriculture și Adama France/Comisia

(Cauza T-476/16)

(2016/C 402/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Adama Agriculture BV (Amsterdam, Țările de Jos) și Adama France (Sèvres, Franța) (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei atacate (¹) și stabilirea faptului că (i) aprobarea substanței active isoproturon (IPU) trebuia să fie reînnoită sau, cu titlu subsidiar, (ii) retrimiteră evaluării reînnoirii aprobării IPU în fața pârâtei și suspendarea tuturor termenelor aplicabile prevăzute de Regulamentul nr. 1107/2009 și a regulamentelor de executare a acestuia, astfel încât să se permită punerea în aplicare a unui calendar adecvat pentru adoptarea unei noi decizii cu privire la reînnoirea IPU și
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele arată că decizia atacată a fost adoptată de pârâtă cu încălcarea drepturilor și a principiilor garantate de Uniunea Europeană. Acestea susțin că decizia menționată este nelegală, întrucât încalcă Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) și dreptul derivat al Uniunii Europene, întemeindu-se pe următoarele cinci motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere: în conformitate cu considerentele (8), (9) și (10) ale deciziei atacate, IPU a fost interzis (i) din cauza riscului care rezultă dintr-o expunere la un metabolit în apele subterane, (ii) din cauza riscului pentru păsări, pentru mamifere și pentru organisme acvatice și (iii) din cauza propunerii clasificării IPU ca substanță toxică pentru reproducerea de categoria 2. Toate preocupările pe care se întemeiază decizia atacată sunt însă afectate de vicii de formă sau de fond și nu țin seama de informațiile care au fost prezentate de reclamante.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea procedurii prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 (²) – act *ultra vires*: prin propunerea clasificării IPU ca fiind toxic pentru reproducere și prin întemeierea pe această propunere pentru a justifica nereînnoirea aprobării IPU, pârâta a încălcat atât Regulamentul nr. 1272/2008, cât și Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 (³) privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și astfel a acționat *ultra vires*.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a principiului bunei administrări: prin comportamentul lor, statul membru raportor, EFSA și Comisia au încălcat în mod individual și colectiv dreptul de a fi ascultat și dreptul la apărare al reclamantelor prin faptul că le-au împiedicat să beneficieze de un proces echitabil. În special, în pofida încercărilor repetate și proactive de a contacta statul membru raportor și EFSA, reclamantele nu au primit răspuns în timp util. În plus, observațiile prezentate de reclamante nu au fost luate în considerare.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor nediscriminării și egalității de tratament: în timp ce Comisia a adoptat o abordare strictă în privința IPU (bazată pe erori vădite de apreciere și de procedură), aceasta nu a procedat în același mod în situații similare și în decizii anterioare referitoare la substanțe care dau naștere unor preocupări similare, ceea ce constituie o încălcare a principiilor egalității de tratament și nediscriminării.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității: prin faptul că nu a ales măsuri mai puțin stricte care ar fi atins aceleași obiective (de exemplu o aprobare supusă unor condiții care să fie evaluate la nivelul statelor membre sau o aprobare supusă transmiterii de informații de confirmare la nivelul Uniunii Europene în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul nr. 1107/2009) și prin faptul că, în schimb, a interzis IPU, Comisia a încălcat principiul proporționalității.

- ⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/872 al Comisiei din 1 iunie 2016 privind nereînnoirea aprobării substanței active isoproturon, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2016, L 145, p. 7).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 august 2016 – Epsilon International/Comisia

(Cauza T-477/16)

(2016/C 402/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Epsilon International SA (Marousi, Grecia) (reprezentanți: D. Bogaert și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

1) În temeiul articolului 272 TFUE:

- constatarea faptului că sumele plătite de Comisia Europeană în favoarea Epsilon în temeiul convențiilor de subvenție BRISEIDE, i-SCOPE și SMART-ISLANDS constituie costuri admisibile și că Epsilon nu a săvârșit erori de natură sistematică în executarea acestor convenții;
- declararea faptului că cererea Comisiei de rambursare a sumelor plătite în temeiul convenției BRISEIDE este neîntemeiată și că ele nu ar trebui să fie rambursate Comisiei Europene;
- constatarea faptului că deciziile Comisiei Europene de suspendare a plăților privind convențiile de subvenție i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity și c-SPACE sunt neîntemeiate;
- obligarea Comisiei la rambursarea sumelor plătite de Epsilon pentru efectuarea unor audituri financiare suplimentare în scopul de a contrazice concluziile eronate ale auditorilor mandatați de Comisie și la repararea prejudiciului moral suferit de Epsilon, evaluat provizoriu, *ex aequo et bono*, la 10 000 de euro.

2) În temeiul articolului 263 TFUE, anularea deciziei Comisiei Europene din 17 iunie 2016 [ref. Ares (2016) 2835215] de înscriere a Epsilon în baza de date a sistemului de detectare rapidă și de excludere (EDES).

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii întemeiate pe articolul 272 TFUE, Epsilon consideră că concluziile formulate de auditori și aprobate de Comisia Europeană, care se raportează la cheltuielile de personal declarate pentru executarea proiectelor BRISEIDE, SMART-ISLANDS și i-SCOPE, sunt eronate. Mai precis, Epsilon susține că nu a fost săvârșită nicio neregulă în ceea ce privește sistemul de înregistrare a timpului, calculul orelor de muncă și al ratei orare, absența facturii pentru munca proprietarilor și faptul că acordurile încheiate cu consultanții interni nu au fost înregistrate la administrația fiscală. În orice caz, nicio eroare minoră privind executarea acestor contracte nu poate fi considerată o eroare de natură sistematică.

Pe de altă parte, Epsilon contestă deciziile Comisiei de suspendare a plăților pentru executarea proiectelor i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity și c-SPACE, care sunt finanțate de Uniune, și consideră că sunt neîntemeiate.

În sfârșit, Epsilon solicită o despăgubire financiară pentru prejudiciul material și moral pe care l-a suferit din cauza deciziilor Comisiei.

În susținerea acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, Epsilon solicită Tribunalului anularea deciziei Comisiei de a înscrie Epsilon în baza de date a sistemului de detectare rapidă și de excludere (EDES), din cauza naturii pretinse potențial sistematice a erorilor săvârșite în executarea proiectelor sus-menționate. Reclamanta apreciază că această decizie încalcă principiul proporționalității și dreptul la apărare.

Acțiune introdusă la 30 august 2016 – Lidl Stiftung/EUIPO – Amedei (For you)

(Cauza T-480/16)

(2016/C 402/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: A. Berger și M. Wolter, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Amedei Srl (Pontedera, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care conține elementele verbale „For you” – cererea de înregistrare nr. 12 267 571

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28/05/2016 în cauza R 851/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea opoziției nr. B 2 342 452 formulate împotriva cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 12 267 571;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața EUIPO

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 30 august 2016 – The Logistical Approach/EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic)**(Cauza T-620/16)**

(2016/C 402/60)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile**

Reclamantă: The Logistical Approach BV (Uden, Țările de Jos) (reprezentant: R. Milchior, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „Idealogistic” – cererea de înregistrare nr. 12 318 234

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 iunie 2016 în cauza R 1435/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Cu titlu principal, anularea deciziei atacate;
- cu titlu subsidiar, reformarea deciziei atacate prin aceea că în mod eronat a confirmat decizia diviziei de opoziție, respingând înregistrarea mărcii 012318234 pentru serviciile „consiliere în domeniul logisticii, precum alegerea de itinerarii, stabilirea de antrepozite și alegerea mijloacelor de transport”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 76 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 2 septembrie 2016 – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA**(Cauza T-625/16)**

(2016/C 402/61)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (Grajewo, Polonia) (reprezentant: T. Dobrzyński, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei SME (2016) 2851 a ECHA din 23 iunie 2016, prin care s-a concluzionat că reclamanta nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de reducerea redevenței prevăzute pentru întreprinderile mijlocii și prin care i s-a impus o taxă administrativă;
- anularea facturii nr. 10058238 a ECHA din 23 iunie 2016, al cărei quantum corespunde diferenței dintre redevența achitată de reclamantă și redevența aplicabilă întreprinderilor mari, emisă în temeiul Deciziei SME (2016) 2851 a ECHA;
- anularea facturii nr. 10058239 a ECHA din 23 iunie 2016 prin care s-a stabilit quantumul taxei administrative, emisă în temeiul Deciziei SME (2016) 2851 a ECHA;
- anularea Deciziei 14/2015 a Consiliului de administrație al ECHA din 4 iunie 2015 (document având referința MB/43/2014)
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului atribuirii

- Quantumul taxei administrative prevăzut în Decizia Consiliului de administrație al ECHA cu referința MB/43/2014, care constituie baza adoptării deciziei atacate și a facturilor, este disproporționat în raport cu funcția pe care ar trebui să o îndeplinească o taxă administrativă și o asimilează, așadar, cu o sancțiune, ceea ce este contrar principiului atribuirii consacrat la articolul 5 TUE coroborat cu considerentul (11) al Regulamentului (CE) nr. 340/2008 al Comisiei

2. Al doilea motiv, întemeiat pe principiul securității juridice și al dreptului la bună administrare

- Reclamanta și-a întemeiat declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii pe informații provenite în special de la ECHA, precum și pe informații naționale. Dimensiunea întreprinderii trebuia să fie stabilită în conformitate cu Legea din 2 iulie 2004 privind libera exercitare a unei activități economice. Această lege nu definește întreprinderea în funcție de structura acționariatului. ECHA nu a furnizat suficiente informații referitoare la regulile de înregistrare, impunând apoi taxe fără posibilitatea de a se rectifica eroarea.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

- Potrivit dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și ale Regulamentului (CE) nr. 340/2008 al Comisiei, taxele administrative trebuie să reflecte costurile reale ale controlului efectuat de ECHA. Trebuie considerată inadmisibilă practica ECHA constând în a pune costurile legate de controalele efectuate la toate întreprinderile în sarcina exclusivă a întreprinderilor care au depus declarații inexacte în ceea ce privește dimensiunea lor.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

- Prin impunerea unor taxe administrative și prin stabilirea quantumului acestora în funcție de dimensiunea întreprinderii, ECHA a încălcat principiul egalității de tratament. Încălcarea principiului egalității de tratament rezultă din impunerea aceleiași taxe administrative în sarcina unei întreprinderi calificate drept „mare” doar pentru motivul că o parte din capitalul acesteia este deținut de un organism public și a unei întreprinderi care ar trebui calificată drept „mare” ca urmare a cifrei sale anuale de afaceri și a efectivului său.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe nulitatea facturilor emise în temeiul deciziei atacate

- Anularea Deciziei SME (2016) 2851 a ECHA trebuie să conducă la anularea facturilor pe care se întemeiază cererea de plată emisă de ECHA. Taxele impuse sunt nedatorate și pentru motivul că, la momentul adoptării Deciziei SME (2016) 2851 a ECHA și al emiterii facturilor, reclamanta nu era ținută de obligația de înregistrare în sistemul REACH.

Acțiune introdusă la 1 septembrie 2016 – Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (dispozitiv format din două benzi paralele aplicate pe încălțăminte)

(Cauza T-629/16)

(2016/C 402/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (reprezentant: J. Løje, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: adidas (Herzogenaurach, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marcă de poziție (dispozitiv format din două benzi paralele aplicate pe încălțăminte) – marca Uniunii Europene nr. 8 398 141

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 iunie 2016 în cauza R 597/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
- denaturarea situației de fapt.

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2016 – Dehtochema Bitumat/Agenția Europeană pentru Produse Chimice

(Cauza T-630/16)

(2016/C 402/63)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Dehtochema Bitumat, s. r. o. (Bělá pod Bezdězem, Republica Cehă) (reprezentant: P. Holý, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice din 7 iulie 2016, în temeiul căreia reclamanta trebuie considerată în continuare întreprindere mare, drept pentru care reclamanta nu are dreptul la o reducere a redevenței pentru întreprinderile mijlocii, precum și autorizarea suspendării executării acestei decizii.

Motivele și principalele argumente

Potrivit reclamantei, prin decizia menționată și prin comportamentul său, pârâta a săvârșit un abuz de putere și a încălcat principiile legalității și securității juridice.

Reclamanta susține că, în verificarea statutului de întreprindere mică sau mijlocie (IMM), pârâta a evaluat incorect caracterul independent al întreprinderii reclamantei și a inclus în mod incorect în calculul numărului de angajați și al cifrei de afaceri anuale a întreprinderii reclamantei și întreprinderi pretins legate sau partenere, care nu sunt însă întreprinderi legate sau partenere ale întreprinderii reclamantei, în sensul Regulamentului (CE) nr. 340/2008 al Comisiei și al Recomandării 2003/361/CE a Comisiei.

Reclamanta susține că, atunci când a dat declarația referitoare la dimensiunea eronată a întreprinderii sale, la cererea pârâtei din data de 2 iunie 2016, a avut încredere, în esență, în evaluarea pârâtei și în promisiunea unei reduceri a redevenței.

Reclamanta subliniază că înregistrarea era suspendată și că a informat în mod expres pârâta despre faptul că nu mai fabrica produsele în cauză (substanțele supuse înregistrării) încă din 2011.

Reclamanta susține că din articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 340/2008 al Comisiei rezultă că dreptul la o reducere a redevenței la înregistrare se naște atunci când este posibil să se demonstreze acest drept și că prin urmare este necesar, contrar celor susținute de pârâtă, să se permită reclamantei administrarea acestei probe.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2016 – ClientEarth/Comisia

(Cauza T-644/16)

(2016/C 402/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: O. Brouwer, lawyer, și N. Frey, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei referitoare la refuzul accesului la documentele solicitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (¹), astfel cum a fost comunicată reclamantei la 1 iulie 2016 prin scrisoarea cu numărul C(2016) 4286 final;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventuali intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori de drept și pe o eroare vădită de apreciere care a avut ca rezultat aplicarea necorespunzătoare a *excepției privind relațiile internaționale* [articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001], precum și pe nemotivare:

— Comisia nu a dovedit aplicabilitatea excepției privind relațiile internaționale. În special, aceasta nu a dovedit în ce mod divulgarea unor documente pur juridice care conțin reflecții asupra dreptului Uniunii Europene poate în sine să dezvăluie obiective strategice urmărite de Uniunea Europeană în cursul negocierilor sau să afecteze poziția de negociere a Comisiei. Comisia este obligată să respecte supremația legii și nu poate negocia acorduri internaționale care încalcă dreptul Uniunii Europene. Reclamanta susține în continuare că articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 (și alte excepții) nu pot fi invocate *in perpetuum*, și anume atât timp cât Comisia poartă oriunde negocieri privind alte acorduri internaționale. În plus, Comisia nu și-a îndeplinit obligația de motivare referitoare la modul în care divulgarea documentelor solicitate ar putea să afecteze specific și concret interesul public sub aspectul relațiilor internaționale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe o eroare vădită de apreciere care a avut ca rezultat aplicarea necorespunzătoare a excepției privind protecția consultanței juridice [articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001], precum și pe nemotivare:

— Comisia nu a dovedit existența unui risc care nu este pur ipotetic și care poate fi prevăzut în mod rezonabil ca divulgarea documentelor solicitate să afecteze interesul său de a primi consiliere juridică sinceră, obiectivă și completă.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe o eroare vădită de apreciere care a avut ca rezultat aplicarea necorespunzătoare a *excepției privind procesul decizional* [articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001], precum și pe nemotivare:

— Comisia nu a explicat în ce mod accesul la documentele solicitate ar putea să afecteze specific și concret procesul decizional.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere care a avut ca rezultat aplicarea necorespunzătoare a testului privind interesul public superior, precum și pe nemotivare:

— Există un interes public superior, întrucât divulgarea ar face posibilă o dezbatere privind accesul la justiție, în special accesul la (și rolul) instanțelor naționale, și necesitatea menținerii unității și autonomiei dreptului Uniunii Europene. Aceste subiecte prezintă un interes direct pentru cetățenii Uniunii Europene și pentru ONG-uri precum reclamanta.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 (accesul parțial) și pentru care se solicită adoptarea unor măsuri de cercetare judecătorească

— Reclamanta susține că Comisia nu a examinat sau, în orice caz, nu a examinat corespunzător cerințelor legale și nu a acordat accesul parțial la documentele solicitate.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43).

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekbank/SRB

(Cauza T-645/16)

(2016/C 402/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG (Bregenz, Austria) (reprezentant: G. Eisenberger, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comitetului unic de rezoluție (Single Resolution Board), aparent emisă la 15 aprilie 2016, cel puțin în măsura în care dispozițiile acesteia o privesc pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv: încălcarea vădită a normelor fundamentale de procedură din cauza lipsei publicării (în integralitate) a deciziei atacate
2. Al doilea motiv: încălcarea vădită a normelor fundamentale de procedură din cauza motivării insuficiente a deciziei atacate

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2016 – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (BOBO cornet)

(Cauza T-648/16)

(2016/C 402/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turcia) (reprezentant: T. Tsenova, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „BOBO cornet” – cererea de înregistrare nr. 12 299 343

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 iulie 2016 în cauza R 906/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 75 și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 12 septembrie 2016 – Bernaldo de Quirós/Comisia**(Cauza T-649/16)**

(2016/C 402/67)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Belén Bernaldo de Quirós (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei AIPN, în persoana directorului general al DG „Educație și Cultură” din cadrul Comisiei Europene, din 30 noiembrie 2015 privind modificarea repartizării doamnei Bernaldo de Quirós de pe postul de șef al unității „Biroul de stagii” EAC.C.4 pe postul de consilier în modernizarea învățământului DG EAC.B;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe un abuz de putere.

- Reclamanta apreciază că decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere privind interesul serviciului și privind echivalența postului. Reclamanta dorește să atragă atenția asupra faptului că schimbarea repartizării sale pe postul de consilier în modernizarea învățământului nu este justificată de interesul serviciului, ci de o dorință a superiorului său ierarhic de a o izola din punct de vedere profesional și de a-i aplica o sancțiune disciplinară anticipată. Decizia ar fi astfel afectată de un abuz de putere, întrucât o asemenea repartizare este, în plus, contrară interesului serviciului, având în vedere competențele reclamantei și necesitatea ocupării posturilor vacante de șef de unitate în cadrul DG EAC.
- Reclamanta consideră de asemenea că schimbarea repartizării nu a respectat principiul echivalenței postului. Astfel, noile sarcini atribuite reclamantei sunt, prin natura, prin importanța și prin amploarea lor, inferioare celor încredințate unui consilier de grad AD 13. În plus, postul nu corespunde unei nevoi reale a serviciului, astfel cum prevede articolul 2 din Decizia C(2008) 5029/2.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, precum și pe obligația de solitudine a administrației.

- Reclamanta consideră că decizia de schimbare a repartizării nu a fost adoptată în condiții care să garanteze dreptul său de a fi ascultată, din moment ce nu a putut să își prezinte în mod util punctul de vedere cu privire la proiectul deciziei de schimbare a repartizării. La aceasta se adaugă o încălcare a obligației de solitudine a administrației, întrucât AIPN nici nu ar fi luat în vreun fel în considerare interesul reclamantei, nici nu ar fi căutat în mod obiectiv un punct de echilibru între interesul serviciului și interesul reclamantei, în special prin considerarea unei repartizări pe un post vacant de șef de unitate.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a Deciziei C(2008) 5029/2 a Comisiei Europene din 9 august 2008 privind funcția de consilier.

- Reclamanta invocă încălcarea Deciziei C(2008) 5029/2, în versiunea sa consolidată din 7 iulie 2016, din moment ce DG EAC ar fi depășit cota de consilieri alocată și nu ar fi reușit să dovedească faptul că postul de consilier în modernizarea învățământului pe care a fost repartizată din nou reclamanta este legal.

A acțiune introdusă la 7 septembrie 2016 – LG Electronics/EUIPO (QD)**(Cauza T-650/16)**

(2016/C 402/68)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* LG Electronics, Inc. (Seoul, Coreea De Sud) (reprezentant: R. Schiffer, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca verbală a Uniunii Europene „QD”– cererea de înregistrare nr. 13 633 516*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24/05/2016 în cauza R 2046/2015-1**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 12 septembrie 2016 – PM/ECHA**(Cauza T-656/16)**

(2016/C 402/69)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* PM (reprezentant: C. Zambrano Almero, avocat)*Pârâtă:* Agenția Europeană pentru Produse Chimice**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului declararea admisibilității prezentei acțiuni împotriva Deciziei SME (2016) 3198 și, în consecință, declararea nulității acestei decizii, având în vedere că PM este o întreprindere din categoria întreprinderilor mici și mijlocii și, prin urmare, taxele plătite sunt în conformitate cu dreptul, și efectuarea așadar a înregistrării solicitate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe definiția întreprinderilor mici și mijlocii prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii. În această privință, reclamanta, împreună cu grupul de întreprinderi din care face parte, afirmă că îndeplinește condițiile stabilite la articolul menționat.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – LG Electronics/EUIPO (Second Display)**(Cauza T-659/16)**

(2016/C 402/70)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: LG Electronics, Inc. (Seul, Coreea de Sud) (reprezențanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Second Display” – cererea de înregistrare nr. 14 362 248

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 10 iunie 2016 în cauza R 106/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața Camerei întâi de recurs a Oficiului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2016 – Credito Fondiario/SRB**(Cauza T-661/16)**

(2016/C 402/71)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Credito Fondiario SpA (Roma, Italia) (reprezențanți: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani și A. Neri, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea primei și a celei de a doua decizii a Comitetului unic de rezoluție;
- declararea faptului că articolul 5 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, pe care se întemeiază deciziile atacate, este incompatibil cu principiile egalității de tratament, proporționalității și securității juridice, consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- declararea faptului că anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2015/63, pe care se întemeiază deciziile atacate, este incompatibilă cu principiile egalității de tratament, proporționalității și securității juridice, consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

- declararea faptului că Regulamentul delegat (UE) 2015/63, pe care se întemeiază deciziile atacate, este incompatibil cu principiul libertății de a desfășura o activitate comercială, consacrat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziilor SRB/ES/SRF/2016/06 din 15 aprilie 2016 (prima decizie) și SRB/ES/SRF/2016/13 din 20 mai 2016 (a doua decizie), adoptate de Comitetul unic de rezoluție (SRB), reunit în sesiune executivă, care stabilesc, cu privire la reclamantă, contribuția ex ante prevăzută de Regulamentul delegat (UE) 2015/63 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa notificării primei și a celei de a doua decizii către Credito Fondiario

- Banca d'Italia nu a notificat reclamantei cele două decizii ale SRB, astfel cum impune articolul 5 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1), limitându-se să comunice cuantumul care trebuie plătit și aducând atingere dreptului reclamantei de a acționa în justiție în timp util. SRB nu a luat măsuri în vederea notificării, astfel cum ar fi trebuit.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE, pentru lipsa motivării și pentru încălcarea obligației de a adopta decizii privind contribuțiile ex ante la finalul unei proceduri contradictorii.

- Deciziile atacate nu cuprind nicio motivare privind modul de calcul al contribuției ex ante, ceea ce o împiedică pe reclamantă să controleze în mod efectiv legalitatea și temeinicia deciziei.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 5 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/63.

- Contribuția ex ante care este solicitată Credito Fondiario este disproporționată față de profilul de risc al acestei instituții și rezultă dintr-o eroare de apreciere a pasivului său.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) și a articolului 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/63. Eroare de apreciere a profilului de risc al Creditor Fondiario.

- La 31 decembrie 2014, Credito Fondiario prezenta un profil de risc scăzut, potrivit criteriilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/63. Contribuția calculată de SRB corespunde unor instituții cu profil de risc crescut și rezultă din neluarea în considerare de către SRB a criteriilor de definire și de reducere a riscului care sunt prevăzute de dispozițiile citate.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Egalitatea de tratament

- Articolul 5 alineatul (1) litera (f) și anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/63 încalcă egalitatea de tratament întrucât prevăd un tratament discriminatoriu în sectorul respectiv.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor proporționalității și securității juridice.

- Prin neluarea în considerare a profilului de risc scăzut al reclamantei, deciziile îi impun o contribuție ex ante care corespunde unei instituții cu profil de risc crescut, ceea ce încalcă principiile proporționalității și securității juridice.

7. Al șaptelea motiv: încălcarea articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea de a desfășura o activitate comercială
- Regulamentul delegat (UE) nr. 2015/63, prin faptul că a impus condiții mai stricte decât cele care sunt deja prevăzute de reglementarea bancară europeană și de Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1) în materie de apreciere a riscului pe care îl prezintă o instituție și prin introducerea unor elemente discreționare în calculul contribuției ex ante încalcă egalitatea de tratament, securitatea juridică și libertatea de a desfășura o activitate comercială.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)

(Cauza T-665/16)

(2016/C 402/72)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polonia) (reprezențanți: E. Skrzydło-Tefelska și K. Gajek, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde simbolurile „€” și „\$” – cererea de înregistrare nr. 13 839 998.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 14 iulie 2016 în cauza R 2086/2015-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO